

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENSDAL

Redaksjonens adresse:

Postboks 46 — Høvik

NR. 11

NOVEMBER 1944

3. ÅRG.

SVERIGES FRIMERKER

(Forts. fra nr. 9/1944.)

Av ABR. ODFJELL

20 øre rød.

Fra 1. april 1866 til 30. juni 1872. Opplag 1 931 400 i 12 opplag. — Dette merke var beregnet for porto til Norge, men forbruket var lite helt til 1869 da det ble gitt anledning til å benytte det på postanvisninger. Når 20 øre tross det lille opplag er nokså alminnelig, skyldes det at postverket solgte postanvisninger omkring 1910 — alle disse er stemplet etter 1869.

Av typefeil finnes et beskadiget ornament i n. o. hjørne. Videre tykke rammelinjer, beskadigede rammelinjer, fargelinje utenfor rammelinjen, runde hjørner, utløpere fra hjørnene og dårlig trykk.

Før omtalen av våpentype og løvetypefrimerkene slutter, må avstemplingene nevnes.

Blant de bedre stempler er blå stedsstempler, firkantede stempler som jo etterhvert forsvant, stjernestemplet, jernbanestempler, dampskipsstempler, fra det svenske postkontor i Hamburg og utenlandske stempler: «Fra Sverige», «K. P. aus Schweden», «Aus Schweden per Schiff» og andre tilfellige utenlandske.

Som nevnt tidligere hadde poststedenes antall vokset hurtig fra 150 i 1850 til 1150 i 1874.

Herr Martin Jørgensen, Odense, har i Den Danske Filatelist skrevet en liste over samtlige poststeder — 1858—1872, og med hans tillatelse tillater jeg meg nedenfor å gjengi listen med de tegn som han har benyttet.

- = firkantet stempel varierende størrelse.
- = rundt —>—
- × = strålestempel *).

Sjeldenhetsgraden er angitt med punkter. Hvor intet punkt er anført er stemplet alminnelig. Et punkt er godt, to punkter sjeldent, tre punkter meget sjeldent, fire punkter er rariteter og fem

punkter betyr, at man vet det er brukt uten å ha kommet over stemplet på frimerke eller brev. Arstallene angir årene stemplene har vært brukt **).

Sifferutgaven

Det var allerede ved utgangen av 1871 bestemt at en ny frimerkeserie skulde utgis og trykkingen av de svenske frimerker bli overdradd til hr. P. O. Bagge. Denne var forstander for Riksbankens Sedeltrykkeri og han overtok trykkingen fra hr. Scheutz (P. A. Sparre) den 1. januar 1872. Som allerede nevnt tidligere fortsatte hr. P. O. Bagge med trykkingen av våpenutgaven til den nye sifferutgave utkom 1. juli 1872.

Hr. P. O. Bagge døde etter ett år, hans sønn Jacob Bagge, fortsatte til sin død (1889). Trykkingen fortsattes av dødsboet til 1893 og fortsattes fra 1. april 1893 av Aktiebolaget Jacob Bagges Sedeltrykkeri inntil 1919 ut.

En vet ikke hvem som ga utkast til eller hvem som tegnet denne utgave. Siffermerkene var i bruk fra 1872 til 1892.

De er delt i tre filatelistiske utgaver.
1872—1877, tg. 14, håndgjort papir fra Tumba.
1877—1886, » 13, —>—
1886—1892, » 13, {maskinpapir med et blått posthorn på baksiden.

Med denne utgave i 1872 kom som nye verdier 6 øre og 1 rkds. I 1877 kom 4 øre verdien. I 1878 ble 1 riksdaler forandret til 1 krone, og i 1885 innenlandsk porto satt ned fra 12 til 10 øre. Det nye 10 øres frimerke fikk kong Oscar II's bilde. I 1886 gikk verdiene 12 og 24 øre ut og finnes ikke med posthorn på baksiden. I 1891 ble der portosenking for lokalpost fra 3 til 2 øre, hvorfor 2 øre frimerket da utkom.

*) Er blant de mest søkte svenske stempler. 64 mindre poststasjoner hadde dem. De var i bruk fra 1861 til 1868.

***) Fortegnelsen over stemplene kommer først ved artikkelens slutt.

Som nevnt tidligere ble der brukt en perforeringsmaskin som hr. M. A. Rundlöff hadde levert i 1865. Denne var slitt og ble i april 1877 erstattet med en ny perforeringsmaskin som hadde en nål mindre såvel på bredden som på høyden. Taggingen ble derfor 13, og tagging 14 forekommer ikke mer på Sveriges frimerker. Det var kamtagging som ble brukt på alle frimerker, derfor er hjørnetaggingen stor og regelmessig.

Sverige hadde beholdt sitt vannmerke i papirarkets marginalhjørner. Dette var ikke noen god beskyttelse. Da det nye 10 øres merke med Oscar II's bilde ble tatt i bruk, i februar 1886 ble det derfor trykket et blått posthorn som kontrollstempel på hvert frimerkes bakside. Disse 100 posthorn var små på merket, men i arkets marginaler ble 8 større posthorn trykket. Disse store marginalposthorn kan en finne iblant, helt eller delvis trykt på frimerket. Kontrollstemplingen ble utført av postverket.

Arkene var forsynt med nummer, men ved siden bruktes også bokstaver fra A til Ö. Ja, siste trykkleveranse hadde «Aa», en stor og en liten bokstav.

Et eget stålstempel ble laget til hvert av de 100 posthorn.

Omvendt posthorn kjennes ikke.

Fra og med leveransen av de nye 10 øres merker ble der benyttet et nytt papir. En kan med en viss rett si, at dette nye papir var resultatet av en disput mellom trykkeriet og postverket. I 30 år, fra 1855 til 1885, hadde Riksbankens Pappersbruk Tumba levert sitt håndgjorte papir til frimerkefabrikasjon. I Sparres tid var der ingen klage på papiret. Bagge derimot klaget straks. Snart var papiret for tynt, snart for tykt, så var det fullt av klumper og så var det dårlig limet. Postverket ble trett av klagen og etter 1886 fikk Bagge selv levere papiret, men som kontroll påstemplet postverket posthornet selv, mens Bagge trykket frimerkene.

Jacob Bagges maskinpapir ble levert av «Gebrüder Hoesch, Maschinenpapierfabrik, Kreuzan bei Düren». Den første kvalitet var helt hvit, men etter noen få år ble det leverte papir gråere,

og i 1889 var det brunlig. Seinere ble det litt bedre og tilslutt helt bra.

Gummien som ble brukt var ren gummi arabicum, fargeløs, muligens litt gullig i begynnelsen. Siffermerkene er utført i boktrykk.

Et stålstempel ble gravert til hver verdi. Der kan derfor finnes små forskjelligheter i bunnen og i «Sverige». (For spesialisten vil en gransking av disse forskjelligheter være et område verd å se på.)

Av stålstemplet ble tatt fem avstøpninger. Av disse avstøpninger ble tatt fem nye, slik at de dannet en 25-blokk — kake eller kvartplaten. Fire sådanne dannet trykkplaten.

To trykkplater bruktes samtidig til et helark — 200 stkr. — mens 100 frimerker benevnes et halvark.

Til den tofargede 1 riksdaler er der brukt en trykkplate til hver farge. Arket var på 100.

Til 4 øre frimerket, som kom ut 28. desember 1876, ble der ikke brukt noe helt nytt stålstempel. Man borret ut verdien «12 øre» i tall og bokstaver, satte den nye verdi inn, og deretter ble platen laget som ovenfor nevnt.

I sitt foredrag i Stockholms Filatelistselskap i 1934 om «Siffermerkene tagging 14» — redegjorde hr. Nils Westberg for alle opplagene helt ut 1874. Det er således anledning til — det året ut — å se leveransedataene og de forskjellige verdiers kvantum ved hver leveranse. Fra 1875 har man postverkets fortegnelse over de hvert år utsendte merker. Fortegnelsen finnes i Sveriges Frankotecken under tittelen:

Uppgift å antallet og sammanlagda värdet af de från postverkets frimärksförråd till postanstalterna utsände frankotecken af olika slag och valörer under nedan angifna år.»

Denne tabell gjør ikke forskjell på de filateliske utgaver. — 5 øre tagget 14, 13 eller med posthorn er alle riktig 5 øre. Det ser derfor ut som en helt nøyaktig filatelisk opplysningsoppgave vil la vente på seg, dog er forskjellen mellom den som foreligger og en helt nøyaktig, for liten til å influere på et frimerkes sjeldenhetsgrad.

I forordet til tabellen sies der at større og mindre partier av frimerker ble levert tilbake til «förrådet». Det er derfor mulig at et tilbakelevert parti påny er levert ut til et annet postkontor og derved blitt oppført i tabellen to ganger.

År	3 øre	5 øre	6 øre	12 øre	20 øre	24 øre
1872	gulbrun 1 220 100	blågrøn 121 400	mørk lilla 862 300	ultramarin 6 733 400	oransjerød 137 500	guloransje 527 000
1873	mørk oransjebrun 1 356 300	smaragdgrøn 463 700	blåfiolett 377 100	blå 9 748 100	matt oransjerød 208 500	oransje 488 100
1874	lys gulbrun 1 987 600	dyp blågrøn 1 136 500	rødfiolett 737 100	blå 13 743 000	—»— 453 000	olivgul 1 033 200
1875	oransjebrun klart trykk 2 112 900	gulgrøn 537 400	grå og lilla 1 338 600	—»— 16 673 900	—»— 720 500	citrongul 660 200
1876	brun oliven 2 095 600	matt blågrøn 439 300	lilla 1 525 500	lysblå 17 841 800	mursteinsrød 1 156 100	gul 509 300
1877	3 599 100	lys blågrøn 532 300	i nyanser 1 097 700	grønblå 18 807 800	matt oransjerød 1 299 900	gul 537 100

År	30 øre	50 øre	1 riksd.	4 øre	10 øre
1872	mørk rødlig brun 431 700	rosa 136 500	gulbrun og blå 117 100		
1873	rødlig brun 1 028 700	gammel rosa 316 000	gulbrun ultramarin 100 000		
1874	sjokolade brun 1 641 200	fiolettrosa 285 900	—»— 71 000		Tallene 1872—74 er leveransene som er ujevne — mens virkelig forbruk — jevnt.
1875	mørk rødbrun 1 580 900	karmin 417 315	oransje og blå 108 200		stigende — er de i de etterfølgende år.
1876	gråbrun 1 646 500	matt karmin 465 800	—»— 118 600	svartgrå svart 221 500	
1877	mørk brun 1 825 800	karmin rød 514 900	—»— 143 700	—»— 297 000	

Førenn de enkelte verdier blir behandlet skal jeg nevne en del typefeil — slitasje — som vedrører samtlige verdier i utgaven.

Flekker — prikker — er jo alminnelige. De finnes ofte i ringen mellom FRIMÄRKE og verdien øre. Der kan finnes fra en til fire prikker på samme merke. Dette skyldes at et merke i trykkplaten er blitt beskadiget. Denne skiftes ut og den nyinnsatte klisje festes med fire skruer eller nagler. Det er disse nagler som ofte ikke er nok avpusset og derfor ved trykningen forårsaker prikkene.

En annen feil (?) som mer og mindre går gjennom alle verdiene — 4 øre unntatt — er, at der i bunnen på tallet kan finnes skraveringsstreker i det hvite felt. Det skyldes at trykkplatene er så slitte, at bunnen i tallet er i berøring med sverten og papiret, og da bunnen er riflet kommer disse skraveringsstreker fram, som ikke hører hjemme på merket. Meningen med denne skravererte bunn i tallene var at disse ved trykning skulde stå fram i hvitt relieff således som de gjør på brevkortene fra den tid. Da en slik trykning av økonomiske grunner ble ansett for å bli for kostbar, ble dette sløffet.

I våpentypeutgaven er fargenyansene oppført for hvert år til ut 1874 etter hr. Nils Westbergs oppstilling. Denne er basert på trykkopplagene — leveransene fra trykkeriet. Fra 1875 etter oppgaver over frimärkeförrådet leveranser til postkontorene, idet en får gå ut fra at de eldste frimerketrykkopplag ble utlevert etter hvert. Jeg vil henvise til hr. Westbergs artikkel i Nordisk F.T. 1934, side 217, hvor også nyansenes tidligste stempeldata nevnes.

Frimerkets midtparti har en sterkere farge enn rammen, som synes lettere trykt og derfor har en svakere farge. Dette skyldes en lapping av trykkplatene.

3 øre brun.

Fra 1. juli 1872 til 31. mars 1877. Opplag ifølge Sveriges Frankotecken 10 732 700.

For denne og de øvrige verdier som utkom i 1872 må der ved siden av nyansene tas hensyn til at de første leveranser, og kanskje en del av tredje og fjerde, er på gulig papir. Der ble også brukt et hvitt papir. Samme nyansene er alltid mørkere på det gulaktige papir.

Foruten tidligere nevnte feil som prikker og skraveringsstreker finnes hvite flekker, tykkere rammelinjer, ujevne sirkellinjer, abklatsch eller spilltrykk m. m. Finnes utagget.

4 øre grå.

Fra 1. januar 1877 til 31. mars 1877. Ifølge Sveriges Frankotecken er opplaget 1 100 900. Ifølge frimärkeförrådet oppgaver tok det tre år å sende ut det kvantum. Som nevnt tidligere ble der ikke forarbeidet eget stålstempel til 4 øre, derfor er der i 4-tallet noen skraveringsstreker. Men «4» er av en annen type enn i 24 øre verdien. Av feil finnes hvite og fargede flekker, ujevne ramme- og sirkellinjer.

5 øre grøn.

Fra 1. juli 1872 til 31. mars 1877. Opplag 2 788 800. — Foruten prikker og streker er der fargede og hvite flekker som for de tidligere nevnte verdier, ujevne ramme- og sirkellinjer, dårlig trykk og Abklatsch. «SVERIGE»-bokstavene er ofte utydelige og forkrøblede.

6 øre fiolett.

Fra 1. juli 1872 til 31. mars 1877. Opplag 5 610 500. Av typefeil og lignende finnes skraveringsstrekene sjeldnere. Her er også fargede eller hvite flekker, tykkere rammelinjer, fargestrek utenfor rammelinjen av forskjellig slags.

12 øre blå.

Fra 1. juli 1872 til 31. mars 1877. Opplag 74 916 700. Dette er et stort opplag, og en er berettiget til å gå ut fra at her er brukt mange trykkplater. Når platene ble slitt ble tall og trykk tykkere, men platen ble også rensset og pusset, hvorved trykken straks ble klarere. Trykkplatene er også blitt beskadiget, klisje utskiftet og oppgraveringer har funnet sted.

Tabellen har kun en fargenyanse pr. år. Dette er ikke fullstendig fordi året gjerne hadde flere nyanser. I tabellen er kun den mest alminnelige nevnt.

At 12 øre kom ut før den offisielle dato er sikkert, da hr. Westberg nevner at hans tidligste avstempeling er 30. juni 1872. Dette merkes nyanse er ren ultramarin. Et merke stemplet 13. juli 1872 er mattblått, som hr. Westberg mener

representerer de to første trykkopplag. Derpå følger et matt ultramarin stemplet 3. august, et lys blått stemplet 19. august, et grønlig blått stemplet 17. september og et kobalt blått i sterkere og svakere nyanser. Den tidligste avstempeling av disse er 5. desember for den sterkere og 18. desember 1872 for den lysere. Denne farge fortsetter inn i 1873. Som en ser en stor rikdom av fargenyanser i ett år.

I «1»-tallet er skraverstreker nokså hyppige, mens det sjelden forekommer i «2»-tallet. Uklart trykk finnes ofte. Hvite og fargede flekker, tykke rammelinjer, tegn etter skraveringsnålen utenfor rammelinjen, Abklatsch og fold i papiret; forkrøblede bokstaver, bokstaver og den tynne sirkellinje mangler. Tykke bokstaver og verditall skyldes som nevnt slitte plater.

20 øre oransjerød.

Fra 1. juli 1872 til 31. mars 1877. Opplag 3 002 900.

Der er en nyanse omkring 1875/76 som har tendens til å blekne.

Av 20 øre finnes et dobbeltrykk fra 1876 i mer enn en nyanse. Det har vært nevnt at dette dobbeltrykk som finnes med «Tretio» i stedet for «Tjugo» skulle være kjent i to eksemplarer, men hr. Westberg stiller seg tvilende til dette. Som bekjent er det kjente feiltrykk Tretio/20 med tagging 13.

Skraverstreker er sjelden å finne i tallet. Der er en del platefeil, uklart trykk, hvite og fargede flekker m. m.

24 øre gul.

Fra 1. juli 1872 til 31. mars 1877. Opplag 3 703 500.

Hovedfargene er sitrongult, gult og oransje. Visse nyanser er skittengule.

I sifferutgaven staves verdien «Tjugofyra», mens i våpenutgaven «Tjugufyra» — altså o for u.

Skraverstreker er sjeldne, — ellers hvite og fargede flekker, uklart trykk, feil i rammelinjene. Abklatsch m. m.

30 øre brun.

Fra 1. juli 1872 til 31. mars 1877. Opplag 7 279 700. — Skraverstreker i tallet er alminnelig i den sjokoladebrune nyanse av 1873. Uklart trykk, hvite og fargede flekker. En variant er at 0-tallet er helt hvit, d. e. uten farge i midten. Videre er der feil i rammelinjen. Abklatsch m. m.

Her er også en stavningsforandring «Tretio» mot tidligere «Trettio» i våpenutgaven.

30 øre utagget er kjent.

50 øre rød.

Fra 1. juli 1872 til 31. mars 1877. Opplag 2 048 000. — Av typefeil og mangler kan nevnes skraverstrek i tallet, hvite og fargede flekker, tykke rammelinjer og feil ved disse og ved sirkellinjen, uklart trykk, fold i papiret m. m.

1 riksdaler gulbrun og blå.

Fra 1. juli 1872 til 31. mars 1877. Opplag 500 500.

På grunn av de to farger måtte arkene gå gjennom pressen to ganger. Det hender derfor at det blå er forskjøvet — skjævt. — Når unntas uklart trykk og dobbeltrykk er der ingen platefeil eller mangler.

Hva stempler angår kan nevnes jernbaste-mplerm som meget interessante, sjeldnere er firkantede og blå stempler. De første er bare kjent fra Skellefteå og Slite, de blå stempler er mer alminnelige; fiolette er meget sjeldne. «Värde» og «Oinlöst» stempler er også meget sjeldne. Utenlandske stempler forekommer, såsom dansk ringstempel, stedsstempel og «Fra Sverige». Der er også finske ankomststempler i svart, blått og fiolett. Hull-stempel «383» finnes.

År	3 øre	5 øre	6 øre	12 øre	20 øre	24 øre	30 øre
1878	3 908 100	505 700	1 156 300	19 514 700	1 360 000	486 100	1 792 500
1879	3 992 300	777 600	1 028 600	18 994 100	1 421 400	514 800	1 792 800
1880	2 403 100	1 001 400	1 031 700	20 414 200	1 783 600	577 200	1 806 600
1881	2 632 300	1 115 600	1 208 800	21 531 000	2 058 300	627 700	1 944 400
1882	2 909 200	1 214 500	1 275 000	22 903 700	2 345 800	582 100	1 918 700
1883	415 100	1 294 600	3 579 800	24 062 200	2 529 000	566 200	2 121 900
1884	372 400	1 643 900	3 627 200	23 911 800	2 555 700	560 300	2 225 600
1885	231 100	6 007 400	136 900	66 500	2 867 600	10 500	1 838 900
1886	223 400	5 575 300	129 800	68 100	3 040 000	15 500	1 854 200
1887	235 400	5 959 500	119 400	70 300	3 501 100	6 400	1 802 500
1888	255 000	5 770 000	135 800	97 300	3 641 500	10 400	1 823 300
1889	253 700	6 182 300	147 800	92 400	3 768 000	14 600	1 923 000
1890	243 200	6 940 000	219 000	38 800	3 940 000	siste 3 000	1 921 100
1891	379 300	7 533 300	336 400	2 300	4 175 400		1 968 700
1892	411 500	8 044 800	130 200	siste 100	4 231 000		2 055 700
1893			siste 26 700				

Ar	50 øre	Fra mai 1 kr.	4 øre	10 øre	2 øre	1 øre
1878	415 500	109 500	431 100			
1879	437 300	104 200	517 900			
1880	503 700	106 000	2 583 700			
1881	534 300	109 600	2 798 700			
1882	530 300	99 900	2 817 100			
1883	372 600	116 600	3 365 000			
1884	390 500	126 300	3 348 500	3 214 500	10 øre utkom fra 1. januar 1885.	
1885	445 300	120 200	3 842 000	30 344 500		
1886	463 200	136 500	3 515 200	30 973 500		
1887	447 100	132 100	3 337 100	31 879 800		
1888	464 400	143 800	3 601 500	33 603 400		
1889	486 900	155 900	3 971 600	35 355 600		
1890	497 200	167 300	4 374 800	36 769 000		
1891	513 600	176 900	4 345 600	37 951 900	1 007 600	2 øre utkom 8. juli 1891.
1892	519 500	173 700	4 956 000	39 100 500	1 865 200	1 øre utkom 15. juni 1892. 600 700
1893						

Tagging 13

Da man 6. april 1877 fikk den nye perforeringsmaskin hadde dette ikke bevirket at frimærkeförrädet gjorde forskjell i sine utsendinger til postkontorene. Det er kun filatelistene som gjør forskjell og regner tagging 13 som en egen utgave.

Der er intet nytt å fortelle om trykningene eller annet vedrørende merkene. Opplagene utsendt fra frimærkeförrädet fortsatte å stige jevnt. En har ikke oppgave over når förrädet sendte ut de forskjellige verdier, men trykkeriet leverte intet opplag fra seg før 1. mai 1877.

I den tid frimerkene kurserte fikk postverket flere skrivelser om at 20 og 24 øre ble mørk — ja, fikk 30 øres brune farge. Selv i dag treffer en på dem som mener, at det er forfalskninger eller feiltrykk. Årsaken til at fargen på 20-øren ble mørkere er den, at da postverket var blitt oppmerksom på at den farge som trykkeriet benyttet i 1875 bleknet, ja, delvis forsvant, ble der tilsatt sinober som inneholder svovelvikksølv og tilbøyelig til å mørkne ved dagslys. 24 øres gule farge ble tilsatt kromgult som mørkner ved svovelholdig fuktighet.

Fra 1880 ble vannmerket i arkets hjørner forandret, idet tegningen er mindre og kronen på rikseplet uten kors.

Her er de samme typefeil og mangler som de samme verdier i tagging 14 hadde. Hvite og fargede flekker, tykke og ujevne ramme- og sirkellinjer, uklart trykk, abklatsch, m. m.

3 øre brun.

Fra 1. april 1877 til 8. april 1887. Opplag 19 753 100. — En lett gulbrun nyanse er den alminneligste. Finnes utagget.

4 øre grå.

Fra 1. april 1877 til 11. april 1886. Opplag 20 464 500. — Nyansene er lys og mørkegrå. Finnes utagget.

5 øre grön.

Fra 1. april 1877 til 22. mai 1886. Opplag 15 613 100. Finnes i grön og mørkegrön nyanse. Utagget er kjent.

6 øre fiolett.

Fra 1. april 1877 til 6. august 1888. Opplag 13 816 500. Finnes i rødfiolett og mattblåfiolette nyanser. Grå finnes ikke med tagging 13. Er kjent utagget.

12 øre blå.

Fra 1. april 1877 til 30. september 1889. Opplag 166 627 100. Finnes i lyseblå, blå og mørkeblå nyanser. Finnes uten den tynne sirkellinje. Trykket er ofte uklart fra nedslitte plater. Da portoen nedsattes (1885) ble 12 øre inndratt og ble seinere overstemplet 10 øre. I juni 1889 hadde frimærkeförrädet 2 080 900 i behold. Finnes utagget.

Ved sirkulære nr. LV 1895 ble verdiene 6, 12 og 24 øre innkalt av postverket.

20 øre rød.

Fra 1. april 1877 til 18. mars 1886. Opplag 18 568 100. — Nyansene er flere, mellom mursteinsrødt og rødt. De mørke, ja, brune nyanser, er forklart tidligere.

Et av Sveriges best kjente feiltrykk «Tretio på 20» er med tagging 13. Trykkopplaget 6000 ark hadde et feiltrykk i arket og ble levert fra trykkeriet 19. desember 1879. Da feilen ble oppdaget var der utsendt 1583 ark. Postverket tilbakekalte 5. februar 1880 feiltrykkarsarkene eller merkene. En vet ikke hvor mange som ble returnert postverket, men 31. mars 1880 ble 4848 feiltrykk brent. Da der av de 6000 ark var 182 ark som ble makulert og brent, regnes det som om 970 feiltrykk kom ut. Imidlertid er nok en del av disse brukt på postanvisninger og således returnert til postverket.

Feiltrykket er oppstått på følgende måte:

En beskadiget klisje ble bortmeislet slik at bare 20-tallet ble tilbake. Fra en 30 øres trykkplate (her er feilen) ble saget ut en klisje og denne ble avfilt til den passet i feltet. 30-tallet ble utborret og den framkomne ramme loddet på platen hvor 20-tallet sto igjen. Det tidligste kjente stempel er 26. desember 1879. Der er flere forfalskinger av feiltrykket.

24 øre gul.

Fra 1. april 1877 til 30. september 1889. Opplag 4 444 600. Finnes i gul og oransje nyanser. Er kjent utagget. De mørke fargeforandringer er omtalt tidligere. Som følge av reduksjon i portoen ble 24 øre innkalt og seinere anvendt til 10 øres ved overstempling. I juni 1889 hadde frimärkeforrådet 224 500, hvorav en del var tilbakesendte ark.

30 øre brun.

Fra 1. april 1877 til 21. mars 1886. Opplag 16 821 600. — Nyansene er mørkebrun, brun, og rødbrun. Er kjent utagget. Finnes uten den tynne sirkellinje. Trykket er ofte uklart på grunn av slitte plater.

50 øre karmin.

Fra 1. april 1877 til 24. mai 1886. Opplag 4 247 900. — Finnes i nyanser fra rødrosa, karminrosa til sterk karmin samt i en klar mørkerød farge. Er kjent utagget.

1 riksdaler, lysbrun og blå.

Fra 1. april 1877 til 19. mars 1879. Kun ett opplag 221 500. Nytrykk av 1 riksd. ble foretatt i 1885 — tagging 13.

Ifølge lov av 30. mai 1873 skulle enheten for Sveriges mynt hete krona. Dette sto i forbindelse med at myntfoten ble gull mot tidligere sølv. I 1857 var 1 riksdaler banco omgjort til 1 riksdaler riksmünt (R.mt.) = 6376 gram rent sølv.

Om enn tjeneste- og løsenmerkene allerede fra 1874 hadde verdien 1 krona, hadde postverket funnet det unødvendig å forandre de alminnelige frimerker, dette ble først gjort i 1879.

1 krona, lysbrun og blå.

Fra 20. mars 1879 til 1. oktober 1886. Opplag 895 600. Fargen er lyse- og gulbrun. Den blå farge er også i nyanser. Finnes utagget.

I begynnelsen ble brukt plater hvor midtpartiet er ombyttet. Her har en oppgraving funnet sted, nemlig den hvite linje på høyre side av de tre kroner i midten. Der er adskillige typer, da denne er utført for hånden på hele trykkplaten.

De seinere trykkninger er fra en annen plate, framstillet etter et nytt originalstempel. Her er trykket klarere enn i riksdalermerket. «S» i Sverige er mer lukket og stjernene i ringen er mindre og anderledes.

I de seinere år var papiret blitt dårligere i kvalitet og i 1884 hadde det hatt knuter og ujevnheter som hadde vært årsak til at der ble en del bøyninger i trykkplaten. Disse bøyninger eller huller viste seg ved neste trykning. Når ujevnhetene traff bokstaver og tall ble disse forkrøplet og etter hullene ble det hvite flekker i frimerkets bunn. For å slippe dette forsøkte man et meget tynt papir. Dette ble mislykket, idet både farge og gummi slo gjennom papiret så meget at det ved gummieringen og perforeringen ble forvandlet til makulatur. Dette var så alvorlig at det bare ble framstillet et mindre antall merker på tynt papir. Jeg vet ikke hvilke verdier (10 øre!) det var som ble trykt på dette meget tynne papir.

10 øre

På grunn av portonedsettelsen kom der fra 1. januar 1885 et nytt 10 øres frimerke med en helt ny tegning — kong Oscar II's bilde. Dette nye merke er fortsatt i boktrykk. Urstemplet er gravert i stål, og framstillingen av trykkplaten har sannsynligvis funnet sted på samme måte som for siffermerkene. Heller ikke for denne utgave har jeg funnet tegnerens eller gravørrens navn.

Den første levering fant sted 29. november 1884. I dette år leverte trykkeriet 12 741 900 og av tabellen vil sees at postverket utsendte 3 214 500. Den offisielle utstedelsesdag er 1. januar 1885. Den første leveranse er karmin. Imidlertid henvendte Jacob Bagge seg til postverket og sa, at denne farge var vanskelig, og han fikk derfor anledning til å trykke 10 øre merket i en lysere rød farge. Trykkeriets neste levering var 14. februar 1885, og fra denne dag og til slutten av januar 1886 ble levert 26 148 100.

Sveriges Frankotecken deler 10 øre frimerkene i to grupper etter de nevnte leveringer:

10 øre karmin.

Fra 1. januar 1885 til 25. februar 1885. Opplag 12 741 900. Fargen mørk karmin. Finnes utagget.

10 øre rosa.

Fra 26. februar 1885 til 23. februar 1886. Opplag 26 148 100. Fra karminrosa til lysrosa. Er kjent utagget.

(Forts.)

Svensk filatelistmøte i Stockholm

En tvådagarsfilatelisttræff har hållits i Stockholm den 20. och 21. oktober. Det var föreningen Postmusei Vänner som inbjudt representanter för filatelistammanslutningarna i Sverige, och allt som allt hade omkring 60 deltagare från ett 30-tal föreningar infunnit sig.

Ändamålet med sammankomsten var att bereda filatelistföreningarnas representanter tillfälle att närmare studera nyheterna i postmuseum i Stockholm och i första rummet museets nära nog enastående filatelistiska bibliotek.

Postmusei Vänners ordförande, byråchefen i postverket J. André, hälsade välkommen till «detta ekumeniska möte inom filatelen» och underströk att postmuseet haft den avsikten med sammankomsten att filatelisterna utanför Stockholm skulle få tillfälle att se vad museet har att bjuda på, så att museet inte i fortsättningen kommer att förbigås vid ett Stockholmsbesök. Sammankomsten bör även anses som en propaganda för Föreningen Postmusei Vänner, sade byråchef André vidare.

Postmuseets föreståndare, aktuarie P. Heurgren, visade sedan de historiska samlingarna och direktör N. Strandell frimärkssamlingarna i museet. Vidare hölls ett föredrag av major H. Schultz-Steinheil om svenska brevstämplar och av direktör N. Strandell om filatelistisk litteratur.

Kommittén för Frimärkets dag hade även lovat att avslöja litet om arrangemangen vid nästa års Frimärkets dag, och major Schultz-Steinheil, som är ordförande i kommittén meddelade därvid bl. a. att dagen för firandet kommer att ske den 21. februari i stället för den 3. mars. «Dagen» kommer helt at gå i de första svenska frimärke-

nas tecken Skilling banko-märkena kommer sålunda att bli den röda tråden i firandet. Liksom i år kommer man att ge ut en broschyr, som särskilt skall rikta sig till ungdomen, och som man hoppas skall kunna gå ut i en upplaga, som vida överstiger årets 50 000 exemplar. Ett nytt trekantigt reklammärke som visar en jordglob med en duva kommer vidare att ersätta det man använde i år och som visade en bild av C. G. Treffenberg, som den 3. mars 1823 lade fram ett förslag om «portostämplat papper» i den svenska riksdagen. För att få fram nya frimärksskribenter, i synnerhet bland det yngre släktet filatelist, har man tänkt utlysa en tävling, där ämnena blir helt och hållet valfria och stora penningpris vinkar. De prisbelönta förslagen kommer att publiceras i Frimärkets dags årsbok 1945.

Efter major Schultz-Steinheils anförande yttrade sig en del representanter för de olika föreningarna och gingo därvid in på förflyttningen av Frimärkets dag. Man hävdade att meningen med Frimärkets dag var att göra propaganda för frimärkshobbyn, och ansåg att «dagen» borde förläggas till början av säsongen, d. v. s. någon gång under hösten. Det är också högst troligt att så blir fallet ett kommande år.

Deltagarna i sammankomsten fingo även det enastående tillfället att besöka postverkets frimärkstryckeri, vilket närmast är att jämställa med ett sedeltryckeri, i vilket inga obehöriga släppas in. Det är första gången som ett så stort antal utomstående fick tillträde till tryckeriet.

Runo Cederqvist.

Posthornskillingserien

Hr. Henrik Opheim.

Takk for Deres forslag til forandringer av mine plate- og typebetegnelser i utgaven 1872—75 i nr. 9/1944.

De bruker for øvrig et noe krasst uttrykk. De sier at jeg *tar feil* når jeg kaller ny plateoppsetning for ny plate:

Jeg sier da virkelig:

«I 1 skill er påvist 2 plateoppsetninger.

I 2 skill er påvist bare 1 plateoppsetning.

I 3 skill — flere plateoppsetninger (4 forskjellige plater).

4 skill har 3 plateoppsetninger.

7 skill har en rekke eiendommelige plateoppsetninger.»

Altså — har jeg *ikke tatt feil* — hr. Opheim! Men jeg iler med å tilføye: Når jeg for øvrig gjerne bruker uttrykket plate I, II eller III, så er det fordi dette er det vanlige uttrykk «mellom brødre», — det er så meget lettere å håndtere.

Et enkelt sted bruker jeg uttrykket «ny plate» i (3 skill). «Plate III er en *helt ny plate* brukt etter 1875.» Ja — jeg bruker virkelig dette fatale uttrykk — men heller ikke denne gangen tar jeg feil — det er *virkelig en helt ny plate* — nye fellinger, som med hensyn til kjennetegn (plate- eller fellingsfeil) skiller seg fra de tidligere opp-

setninger. Dette var altså hva De mener jeg tar feil i.

Så «synes De» min typenummerering kunne vært annerledes, at nr. 1 i ark av første plateoppsetning kunne fått type nr. 1 osv.

Hertil er å si at mitt arbeid med skillingposthornserien har vært ytterst langvarig og møysommelig — *mine typesett* var stort set ferdigstudert, tegnet og nummerert før jeg hadde anledning til å *studere hele ark* eller konstatere hvor mange oppsetninger der fantes i de forskjellige verdier. Det er derfor naturlig at jeg beholdt samme nummerering av typene når jeg tegnet skjema over de helark jeg etterhånden fikk anledning å studere — det er hverken morsomt eller lettvint å ombrekke hele typebetegnelsen, når man først er vant med den, — når den er «gått i blodet».

For øvrig «synes jeg» at en filatelist med Deres forutsetninger burde finne større og rikere arbeidsfelter enn den slags pirkerier, som på uinnvierte virker mer desorienterende. Av Deres skjematetegninger kan man få inntrykk av at jeg har tatt grundig feil også av typene i disse arkene — men det har jeg ikke — og det var det jo heller ikke Deres mening å si.

Johs. Jellestad.

Oslo Filatelist-Klub har store planer

Målet er å få eget hus

Oslo Filatelist-Klubs medlemmer har i det senere vært utsatt for et riktig hårdnakket bombardement fra styret. Disse bombene har ikke egentlig, eller rettere sagt forhåpentlig ikke, hatt drende virkning på noen, men man har iallfall ikke hatt anledning til å unngå styrets «angrep». Styrets bombardement har vært av usedvanlig fredelig art, og det later til at medlemmene har tatt det hele med det rette filatelistiske humør. Ved hjelp av sirkulærer og appeller er vi blitt gjort oppmerksom på at klubben no bør få eget hus, og de som ikke har tatt appellene så alvorlig har fått en liten ekstra påminnelse i all vennskapelighet. Det later til at styret har satt seg fore at saken skal fremmes. Klubben skal få eget hus, selv om ikke meningen er å skaffe seg det i dag.

Det har vært foretatt innsamlinger av såvel kontanter som objekter til en stor-auksjon og styret er lutter smil over det gode resultat. Men de som tror at innsamlingene no er ferdig tar feil. Det unge og handlekraftige styre klubben har fått, vil nok ikke gi seg i første omgang, for enno er det lang veg fram til målet.

For å få en orientering om det arbeid som er igangsatt, har vi henvendt oss til klubbens formann, Arnstein Berntsen, som kan fortelle at tanken om eget hus ikke er av ny dato. Såvel tidligere formenn som eldre medlemmer har vært inne på tanken, men det har aldri kommet til positivt arbeid for saken.

— Hva var det så som ga støtet til at styret tok opp tanken igjen?

— Man kan nesten si at det var en tilfældighet, fortsetter Berntsen. Vi hadde i styret foretatt en takst av en samling på høstparten i fjor som innbrakte 90 kroner. På forslag av Jacobsen ble vi enig om å sette dette beløpet inn på en særskilt konto, som en bitte liten grunnsten til et husfond. Spørsmålet om å få opparbeidet et virkelig husfond viste seg å falle i god jord hos medlemmene og da det så kom en henvendelse fra Erling Berg om å sette i gang dette arbeid for alvor, tok vi med glede mot invitten.

— Og hvordan er så det foreløbige resultat blitt?

— Jo, vi er meget godt fornøyd. Det viser seg at medlemmene setter pris på klubben og vi har

mottatt både store og små beløp slik at fondet på denne forholdsvis korte tiden er kommet opp i ca. 10 500 kroner. Til disse pengene kommer så det som auksjonen 4. desember vil innbringe, og på grunnlag av de ting som er innkommet skulde den normalt innbringe 3500 å 4000 kroner. I vårt stille sinn håper vi jo naturligvis på at medlemmene kommer til å by «unormalt» i anledning av formålet.

— Men selv om fondet etter auksjonen skulde komme opp i ca. 20 000 kroner så er jo likevel det for lite å kjøpe et hus for?

— Ja, selvfølgelig er det det, men klubben har jo også andre fonds som jeg mener må kunne benyttes til dette øyemed. Disse fondene er jo klubbens økonomiske rygggrad, og ingen ting vilde vel være mer naturlig enn å sette dem inn i et eget hus. Det skulde jo være god plasing. Selvfølgelig kan ikke fondene disponeres på denne måten uten videre; det må generalforsamlingsbeslutning til, men vi håper at generalforsamlingen ikke skal ha noe i mot en slik disponering av pengene.

— Det er selvfølgelig de innenbys medlemmer som i første rekke «spytter i bøssa»?

— Nei, slett ikke. Det gledelige for oss har vært at nettopp de utenbys medlemmene, som ikke har anledning til å delta i klubbens daglige liv, har vært så villige til å yte.

— Men har ikke styrets planer møtt den minste motstand?

— Naturligvis finnes noen få som ser svært pessimistisk på saken, men hvorfor skulde det gå så meget dårligere med oss enn med mange av de andre organisasjoner som har egne hus. Det er såmen foreninger med mindre medlemstall og lavere kontingent enn oss som sitter med egne hus, som faktisk er blitt en inntektskilde i stedet for en hemske. Vi i styret tror på saken, og det gjør heldigvis den alt overveiende del av medlemmene også. Vi har ikke tenkt å kjøpe et palass, men skaffe oss et skikkelig hus med møtelokaler og klubblokaler hvor medlemmene kan møtes også utenfor de faste møtedagene. Vi har en sterk følelse av at vi har medlemmene med oss i denne saken, og det gir oss stadig sterkere tro på at saken skal bli ført lykkelig i havn når engang krigen er over. O. J. W.

(i parentes bemerket)

av CAND. PHIL.

Bytte eller salg?

Noen hver av oss seniorer kunne ha utbyttet av å lese gjennom «Junior-samleren» i hvert nr. av dette tidsskrift. Til å begynne med hoppet jeg over dette stoffet som meg uvedkommende, men ved et tilfelle slumpet jeg en gang borti «Junior-samleren» som siden har gitt meg meget stoff til ettertanke.

Jeg vil be leserne slå tilbake til forrige nr. (nr. 10) og lese gjennom innlegget «Bytte eller salg». Taggemåler'n besværer seg her over at det er for meget salg av frimerker på møtene, mens bytte er kommet mer og mer i bakgrunnen. Hånden på hjertet, seniorer, er ikke dette et problem som i enno større utstrekning rammer oss? Hvor er det blitt av det så høyt lovpriste frimerkebytte?

For en tid siden traff jeg i et selskap en forretningsmann som kastet seg over frimerkesamling like etter krigsutbruddet. Han skaffet seg det nødvendige teoretiske grunnlag gjennom en lærebok som bl. a. framhevet de store fordelene ved å være medlem av en klubb, for der kunne man bytte bort sine dubletter og forøke sin samling. Vel, forretningsmannen fulgte oppfordringen og meldte seg inn i Oslo Filatelist-Klub som skulle ha en ypperlig byttevirksomhet. Han har no vært medlem av klubben i snart 3 år, men til dags dato har han ikke fått byttet bort mer enn 12 frimerker. Resten har han måtte kjøpe — i byttevirksomheten.

Er det da virkelig kommet så langt med oss at vi ikke lenger kan kvitte oss med våre frimerker uten samtidig å tenke på hvor mange kroner og ører de kan innbringe? Er ikke det litt av en fallitterklæring for oss? Er ikke nettopp en meget stor del av sjarmen ved vår hobby forsvunnet i og med at byttet er forsvunnet? Jeg var for tid tilbake til stede på et møte i en klubb utenfor Oslo, og akkurat den aftenen var det tillyst bytteaften. Men oppriktig talt, jeg så ikke noen som byttet, mens derimot pengene sirkulerte til den store gullmedalje. Jeg nevnte dette for formannen som bare trakk beklagende på skuldrene og sa at dessverre var det ikke noe å gjøre ved dette. Han hadde gjentagne ganger forsøkt å framleke frimerkebyttet framfor salg, men alt var forgjeves.

Jeg har mer enn en gang fått vond smak i munnen ved å se hvordan filatelistene driver sin handelsvirksomhet. Det diskuteres fram og tilbake og tilkalles eksperter for å avgjøre hvor meget merket skal koste etter den og den katalog. Det er som det skulle være livet om å gjøre å få det absolutte maksimum ut av salget. Penger, penger, penger.

Et lite eksempel på hvordan pengene i dag er satt i høysetet. Jeg fikk av en filatelist låne en del utvalgshafter med merker fra det fjerne østen som jeg var interessert i. På grunn av min interesse for disse områder, er jeg jo også litt inne i prisene, Jeg spurte da selgeren hvilken katalog som var benyttet og fikk det typiske svaret at

han hadde benyttet Senf, Michel og Yvert, og ved nærmere undersøkelse viste det seg naturligvis at han ved prisingen hadde benyttet den katalog som lå høyest. Jeg spurte ham da om han var villig til å bytte på samme basis, men det var han selvfølgelig ikke. Penger, penger, penger.

Man kan jo ikke forby salg av frimerker på møtene, det sier seg selv, men filatelien vil være tjent med at en eller annen kløktig hjerne kan finne et middel som kan råde bot på det tiltagende kjøp og salg. Tenk om vi kunne komme tilbake til det gode gamle frimerkebyttet igjen!

Cand. phil.

Norsk Filatelistisk Tidsskrifts Hederstegn

Vi minner om at forslag til utdeling av dette hederstegn må være innsendt til Forbundets formann innen utgangen av desember måned. Vi gjengir her statuttene:

- § 1. «Norsk Filatelistisk Tidsskrifts Hederstegn» utdeles for framrakende prestasjoner til gagn for norsk filateli.
- § 2. Det kan kun tildeles norske filatelister som er medlem av en klubb som er tilsluttet N.F.
- § 3. Utdelingen foretas i januar måned og heders tegnet tildeles den som har utført den største filatelistiske bedrift i det foregående år. Som bedømmelseskomite fungerer Forbundets styre plus tidsskriftets redaktør. I tilfelle av stemmelikhet har Forbundets formann den avgjørende stemme. Motiverte forslag kan innsendes til formannen innen årets utgang fra forbundsklubber eller medlemmer av sådanne. Finner komiteen ingen kandidat verdig, er den ikke forpliktet til å utdele hederstegnet. I særegne tilfelle har den også anledning til å utdele flere enn ett hederstegn pr. år. Hvis noen av komiteens medlemmer foreslås tildelt heders tegnet fratrer han under behandlingen av sin egen sak.

Særtrykk nr. 2

Tidsskriftets særtrykk nr. 2 — Johs. Jellestad: Norske frimerker og varianter, I. del Skillingmerkene — foreligger no ferdig. De som tidligere har innsendt sine bestillinger blir først ekspedert. *Særtrykk nr. 1 er allerede utsolgt* og opplaget av nr. 2 er også meget lite. Bestillinger kan innsendes direkte til: Rambæks Trykkeri, Tollbugt. 2, Oslo. — Prisen er kr. 3,— + porto.

Velgjørenhetsmerker

til inntekt for skadede og etterlatte ved senkninger av kysruteskip

Frimerkeforvalteren meddeler at ovennevnte merker fra 1. november bare vil være å få ved Postverkets frimerkesalg til samlere. Salget ved poststedene opphører ved utgangen av oktober måned og beholdningene sendes inn.

nyheter

Bulgaria.

Ny serie med billede av barnekongen Simeon II.
3 leva, oransje.

Irland.

3 nye merker. Foranledningen ukjent.
½ p., grøn, 2½ p., blåsvart, 1 sh., brun.

Italia.

Den italienske kommune Campione, beliggende ved Luganosjøen, har utgitt to serier lokalmerker. Merkene kan bare benyttes for forsendelser til Sveits. Utgivelsen skyldes at denne kommune har sluttet seg til Badoglio-regjeringen og at beholdningen av italienske merker er sloppet opp. Kommunen har ca. 600 innbyggere!

5 cts., grøn, 10 cts., brun, 20 cts., rød, 30 cts., blå, 40 cts., grå lilla, 60 cts., vinrød, 1,— frc., blågrøn.

Lichtenstein.

I tillegg til den serie med landskapsmotiver som vi anmeldte i nr. 7/8—1944 er ytterligere kommet følgende verdier:

10 rappen, lys lilla, 15 rappen, blågrøn, 40 rappen, brun, 60 rappen, lys grøn, 90 rappen, lys oliven, 1,— frc., vinrød.

Spania.

I serien «Ano Santo» to nye verdier.
20 cts., lys rød, 75 cts., blå.

I serien Kasiliens 1000-års jubileum:
20 cts., lilla, 40 cts., lys brun.

Merkene anmeldt tidligere.

Oslo Filatelist-Klub og Nordisk F.T.

På møte den 16. oktober valgte O.F.K. enstemmig skipsreder Abr. Odfjell som redaktør av Nordisk F.T. for 1945.

Formannen i O.F.K., hr. Arnstein Berntsen, uttalte ved denne saks behandling følgende.

Vi har fra Nordisk F.T. fått meddelelse om at hr. Bertr. C. Middelthon trekker seg tilbake som redaktør fra 1. januar 1945, og at Forbundet vil henstille at *skipsreder Abr. Odfjell*, Minde pr. Bergen, blir valgt for 1945, idet han har erklært seg villig til å ta dette verv.

Hr. Abr. Odfjell er, som vi vet, ett av de store navn i norsk filateli, medlem av vår klubb i over 25 år, og med mange tillitsverv både hos oss og i andre klubber, hos oss f. eks. medlem av Anderssen-Dethloff-komiteen, og innehaver av Storkors av «Det Gyldne Posthorn».

Nordisk F.T. vil således ganske sikkert være godt tjent med hans innsats som norsk redaktør, og vi kan være sikker på gjennom ham å få en objektiv innsikt i alle filatelistiske spørsmål, som står på høyde med hva bladet har prestert i tidligere år.

Hvis bladets hovedredaksjon flyttes til Norge, hvilket Forbundsformannen i øyeblikket arbeider med, vil skipsreder Odfjell automatisk fungere som sådan.

I forbindelse med dette valg, og i forvisning om at de andre norske forbundsclubber også velger hr. Odfjell, vil jeg gjerne få fremme en sak som også gjelder Nordisk F.T.: Vi har ikke satt saken opp som spesiell post på vårt program i dag, men den følger naturlig etter det nye redaktørvalg. Det gjelder kort og godt *hvorledes vi skal hjelpe til å sikre Nordisk Filatelist Forbund et tilstrekkelig abonnementsstall fra O.F.K. på Forbundets tidsskrift for 1945 og årene framover.*

Det er ingen tvil om at vår klubb har en viss moralsk plikt til å gå inn for denne sak. De medlemmer, som har vært vant til å lese bladet under tidligere, gode redaksjoner, forstår sikkert dette fullt ut. Det er intet blad, som hittil har spredt så megen viden om norsk filateli, som nettopp Nordisk F.T. — og selvom vi har vårt

obligatoriske norske forbundsblad, vil vi få både nytte og glede av Nordisk F.T. under den redaksjon som no kommer — det er jeg overbevist om.

Spørsmålet blir da: *Hvorledes skal O.F.K. yte sin skjerv?* Som jeg nevnte i mitt innlegg i Middelthon-saken på vår ekstraordinære generalforsamling den 29/6, har det lenge vært styrets hensikt å la klubben støtte Nordisk F.T., og vi har diskutert saken fram og tilbake på flere styremøter. Styret er da også enig om at det on ikke er noe som stiller seg hindrende for en slik støtte fra O.F.K.

Man kunne selvsagt la bladet bli obligatorisk medlemsblad — sammen med Norsk F.T. — men dette ville betinge en kontingentforhøyelse, og det kan Styret ikke gå inn for no! Å la bladet være obligatorisk uten kontingentforhøyelse, er utelukket, da en utgift på ca. kr. 3 000,— pr. år vil være umulig for klubben å bære! — Som 2net alternativ kunne man ta et lignende skritt som Bergens-klubben har gjort, å betale abonnementet for alle innenbys medlemmer, og deretter henstille til disse at de refunderer beløpet til klubben, men Styret kan heller ikke anbefale denne framgangsmåte.

Styret er derimot blitt stående ved følgende forslag: «O.F.K. henstiller til alle sine medlemmer å tegne abonnement på Nordisk F.T. for 1945. Abonnementsprisen er kr. 4,— pr. år, hvorav klubben betaler kr. 1,—, således at medlemmene kun betaler kr. 3,—.» Vi gjør da spesielt oppmerksom på at alle bestillinger må innsendes til Styrets sekretær, Boks 298, Oslo, som videresender bestillingene samlet til Nordisk F.T. v/grosserer Alf G. Johnsen. Denne ordning er helt nødvendig for at klubben skal få antall stemmer i Forbundet i forhold til medlemmenes abonnementsstall! Alle de andre norske klubber følger denne ordning!

Dette forslag ble enstemmig vedtatt.

På forespørsel bekreftet formannen at klubben selvsagt også vil betale nevnte kr. 1,— for dem som allerede abonnerer på Nordisk F.T., men forutsetningen var at bestillingen også i det tilfelle ble innsendt til Styrets sekretær!

Sverige.

En serie med motiver fra den svenske flåte.

10 øre, fiolett, «Smålands Lejon», riksadmiral Karl Gustaf Wrangels flaggskip i slaget ved Femern 13. oktober 1644. Svenskene seiret i dette slag over den dansk-norske flåte og resultatet ble freden i Brømsebro.

20 øre, rød, admiral Klas Fleming.

30 øre, blå, linjeskipet «Kung Carl».

40 øre, olivengrøn, akterspeilet på «Amphion».

90 øre, grå, panserskipet «Gustaf 5».

Merkene er tegnet av professor Olle Hjortzberg. Verdene 10 og 20 øre forekommer utagget høyre og venstre side.

Tyskland.

Ny serie gullsmedkunst.

6+4 pf., grøn, 12+88 pf., mørkbrun.

I anledning av hesteveddeløpene i Wien er kommet to merker med tilleggsbeløp.

6+4 pf., grågrøn, 12+88 pf., lys lilla.

Utgitt i anledning av «Frimerkets dag».

6+24 pf., grøn.

Ungarn.

Serie med Kvinneportretter:

20 f., oliven, 24 f., lilla, 30 f., rød, 50 f., blå, 70 f., oransje, 80 f., brun.

En tall serie.

18 f., lys brun, 30 f., do., 36 f., do., 60 f., do.

HVEM er HVEM _____ på frimerkene ?

Ved redaksjonssekretær PER GRAMBO

SCHEELE, Carl Wilhelm (1742—86),

svensk kjemiker, apoteker i Köping. Oppdaget 1771 surstoff, isolerte kvelstoff og oppdaget flere grunnstoffer, bl. a. klor, mangan, barium og wolfram. En av sin tids største kjemikere. den organiske kjemis grunnlegger, glimrende eksperimentator med en selvstendig oppfatning.

BÄRZELIUS, Jöns Jakob (1779—1848),

svensk kjemiker, professor i medisin og farmasi i Stockholm 1807, oppdaget 1817 et nytt grunnstoff, selen. La grunnen til det kjemiske tegnsprog, oppstilte atomvekter for 50 grunnstoffer, utførte et banebrytende arbeid på elektrokjemis område, systematiserte mineralogien.

GUSTAF 2. ADOLF (1594—1632),

svensk konge, regent 1611—32, en av verdenshistoris største feltherrer, hans verdenshistoriske innsats var hans inngripen i 30-årskrigen. Sverige hadde en rik indre og ytre utvikling under hans regjering. I sin utenrikspolitikk la han særlig an på å vinne Østersjøherredømmet. Falt i slaget ved Lützen november 1632. I 1832 reistes et minnesmerke, og i 1907 et kapell der hvor kongens lik ble funnet.

MÄNSSON, Nils (1776—1837),

svensk riksdagsmann 1810—34, fikk heders-tilnavnet «ljusets bonde». Han ivret som riksdagsmann og ellers for fremme av folkeopplysning og grunnla en folkeskole i Frenninge.

RUDENSCHÖLD, Torsten (1798—1859),

svensk greye, utførte et arbeid av stor betydning for folkeskolen, grunnla 1846 en mønsterskole for torparbarn.

BÄLLMAN, Karl Mikael (1740—95),

svensk dikter, en av Sveriges fremste skaldere, var også komponist. Hans diktning er preget av en dyp humor og et skarpt blikk for det karakteristiske. Hans diktning bringer scener fra Stockholmslivet og han tok sine modeller fra krokundenes krets. Her er også vakre naturstemninger. Hans poesi er en blanding av livsglede og melankoli, rokokko og djerv realisme. Bellmandagen er 4. februar.

LING, Per Henrik (1776—1839),

svensk dikter og den svenske gymnastikkens far, grunnla 1813 Gymnastiska sentralinstituttet, hans system for harmonisk utvikling av kroppen er kjent over hele verden, grunnla også sykegymnastikken. Var også en høyst eien-dommelig dikter. Hovedverker: «Gylfe» og «Asarne», ved siden derav en rekke historiske dramaer.

GUSTAF 3. (1746—92),

svensk konge 1771—92. Han førte en utpreget personlig regjering, fikk gjennomført omfattende reformer, men var ødsel. Han hevdet Sveriges selvstendighet og hadde store fortjenester av åndslivet. Han opptrådte også som dramatisk forfatter. Han ble drept ved attentat i operaen på grunn av misnøye med hans enevoldsstyre. Drapsmannen het Anckarström.

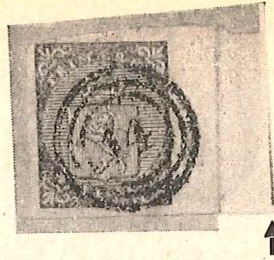

SWEDENBORG, Emanuel (1688—1772),

svensk filosof, naturforsker og teolog, opplevde 1745 en religiøs krise som gjorde ham til teosof, lærte at mennesket stadig står i vekselvirkning med ånderverdenen. Hans tilhengere sluttet seg sammen til «den nye kirke», mest utbredt i England og Nord-Amerika. Hadde store anlegg for matematikk og mekanikk, ble 1716 bergverksassessor. Har æren av å ha erkjent hjernens betydning i organismen. Har skrevet flere religiøse, filosofiske og naturvitenskapelige skrifter. Hadde visjoner. Adlet 1719.

Nytt stoff til belysning av NORGE nr. 1

For en tid siden ble jeg av hr. murmester L. J. Gundersen forelagt et eksemplar av Norge nr. 1 som avbildes ovenfor. Merket er et randeksemplar med bred marg til høyre og som man vil se av denne randen finnes det en ganske liten del av et annet merke helt ytterst til høyre. Det er ikke meget som er synlig, men iallfall så meget at avstanden mellom de to merkene kan fastslåes. Ved måling viste det seg at avstanden var ca. 13 mm og dette var jo meget overraskende, i det avstanden i følge Johs. Jellestads og Abr. Odfjells artikler om Norge nr. 1 i Nordisk F.T. nr. 7—10/1930, og no seinest i Jellestads artikler i Norsk F.T. og i særtrykket av samme artikler, skulle være ca. 20 mm. Jeg oversendte en avbildning av merket til hr. Jellestad og har no mot-tatt et svar fra ham, hvor han bl. a. skriver:

«Det var en virkelig stor nyhet De kunne fortelle meg! Saken er at jeg *aldri* har sett noe *bevis for avstanden mellom A—C, B—D-blokkene i nr. 1*. Når jeg i min artikkel (Odfjells og min originalartikkel i Nordisk F.T. nr. 7/10-1930) anfører at avstanden er ca. 20 mm, så er det resultatet av en sannsynlighetsberegning. Ellers visste jeg det nødvendige om arket. De faktorer jeg bygget min beregning på: *arkets størrelse 17½ × 12 tommer, merkets størrelse × 50*, den kjente vertikale mellommarg 27 mm, randmerkene noe varierende marg (rand som ikke var klippet) og til slutt et par indre-rand-merker med en liknende brett som på det billede De sender. Alt dette

brakte meg til å *anslå* den vertikale indre-rand til ca. 20 mm. Når det no viser seg at denne er 13,5 mm (13,5 mm, er det på *fotoet* som er litt forminsket, da må den være minst 14 mm på *merket*) så er min antagelse ikke svært langt avveien.»

Såvidt Jellestad. Dette merket har sikkert gått fra hånd til hånd mange ganger, uten at noen har interessert seg for å undersøke det nærmere. Hvis bare samlerne ville stille slike ting til disposisjon for undersøkelser vilde arbeidet med å komme tilbunds i studiet av de norske frimerkene bli meget lettere.

Jeg kjenner f. eks. til en samling på 2214 eksemplarer av Norge nr. 1 som stammer fra en storbonde som ikke var filatelist i vanlig forstand, men bare samlet opp Norge nr. 1 og klistret dem inn i en protokoll uten noe som helst slags system. Jeg har forsøkt å få den utlånt for undersøkelser, men i et «bedrøvelig» testamente etter den opprinnelige eier heter det at frimerkene ikke må røres for odelsgutten av 4de generasjon blir konfirmert! Og den gutten er ikke født enda! Pakken med protokollen var forsynt med store segl, og lå i gårdens pengeskap, men jeg fikk da iallfall ordnet det slik at pakken ble lagt ned i en blikkeske som ble loddet igjen og lagt i en bankboks. Tenk om det skulle finnes et helark av nr. 1 der? Den originale samler ble født 1829 og døde i 1910, så hvis han er begynt med sin oppsamling forholdsvis tidlig, kunne det jo være et håp! *Odvar Johs. Witzøe.*

HAZELIUS, Artur Immanuel (1833—1901),

svensk museumsmann og språkmann, grunnla Nordiska Museet og Skansen, verdens første friluftsmuseum, og la dermed en fast grunn for utforskningen av det svenske folks kulturhistorie, og utgangspunktet for hembygdsbevegelsen. Han drev en viktig samlervirksomhet.

TESSIN, Karl Gustaf (1695—1770),

svensk statsmann og greve, landmarskalk 1738, kanselli-president 1747—52, ambassadør i Paris, stor kunstsamler, hans samlinger utgjør grunnstammen i det svenske Nationalmuseum, opprettet 1792. Var lærer for Gustaf 3. Skrev «En gammel mans brev till en ung prints».

SERGEL, Johan Tobias (1740—1814),

svensk billedhugger av tysk avstamning. Studerte kunst i 11 år i Italia og Frankrike. Berømte kunstverker: Diomedes, Faunen, Amor og Psyke, Mars og Venus, Gustaf 3. Hans verker preges av en streng og klar nyantik form og lidenskapelig patos. Han ble adlet.

LINNE, Carl von (1701—78),

svensk naturforsker, verdensberømt botaniker, vekst- og dyreverdenens store systematiker, professor i medisin og botanikk i Uppsala 1741. Av hans verker kan nevnes: Systema naturae, Genera Plantarum, Classes Plantarum o. a. Skrev også ypperlige reise-skildringer. Hans samlinger er i England.

IN MEMORIAM

Advokat Einar B. Østensen

Atter er en av norsk filatelis beste støtter revet bort, idet advokat Einar E. Østensen, Oslo, den 18. oktober plutselig avgikk ved døden — bare 63 år gammel.

Som filatelist kjente vi best advokat Østensen fra hans medlemstid i Oslo Filatelist-Klub. Her ble han opptatt den 21. desember 1914, og innehadde således klubbens hederstegn for 25 års medlemsskap. Han var no klubbens medlem nr. 66, Ridder av «Det Gyldne Posthorn», og medlem av klubbens 20-manns utvalg for verdsettelse av avdøde medlemmers samlinger.

Han var av den slags mennesker, som vi ikke ofte treffer, og som både klubben og norsk filateli sterkt kommer til å savne. Alltid aktiv og interessert i klubbens administrasjon og liv, var han likevel stilferdig og beskjeden, og holdt seg ofte i bakgrunnen. Således har han ofte hjulpet sin kjære klubb uten at hans navn er kommet fram. Men hvis det skjedde ting, som han var dypt uenig i, forsto han også å presisere sin klare mening, og som regel også å sette den igjennom.

Men advokaten viste også sin enestående klubbånd på andre måter, og vi vil da spesielt nevne hans utslukkelige interesse for O.F.K.s juniorer. Disse har han ved mangfoldige anledninger støttet på sin egen, stilferdige måte — såvel ved råd som ved gaver. Bortsett fra hans videste filatelistiske interesser, som vel må sies å utkrystallisere seg i hans egne, vakre samlinger, hadde således juniorene en bred plass i hans hjerte. De hadde en god venn i ham.

Som den aktive og høyt respekterte foreningsmann han var, forsto han alltid å holde rene linjer. Hans interesse for og innsikt i foreningsanliggender var meget stor. Hans tillit — men også hans krav — til foreningenes administrasjon var sterke. Dette viste han fullt ut ved flere anledninger.

Advokat Østensen ble bisatt den 24. oktober i Det Gamle Krematorium ved Oslo, og vi hadde den glede å se flere av O.F.K.s mest kjente medlemmer ved den vakre høytidelighet, likesom industrien var rikt representert. O.F.K.s Styre var representert ved formannen.

Vi vil minnes advokat Einar E. Østensen som den gode filatelist og kamerat han var. Vi beklager hans tidlige bortgang og lyser fred over hans minne.

Arnstein Berntsen.

som følger i kjølvannet, er det bare de største klubber, som O.F.K., som kan ha noe å meddele i sine møtereferater. Det er saker som har interesse også utover den engere krets, til alle landets filatelister, som blir behandlet der. Det forekommer oss provins-samlere delvis uriktig å belaste den rasjonerte spalteplass med møtereferater i utvidet målestokk, hvis vi skal få det. Som Cand. Phil. bemerker er det jo meget tynt innhold som regel i referatene, det er det samme som går igjen hele tiden. Selvfølgelig kan det være hyggelig at klubbene sender rapport om sine møter til tidsskriftet, det viser jo ganske riktig at det er liv og rørelse, men at det kan være så nødvendig er ikke lett å forstå. Hva slags liv og rørelse er det heller ikke lett å finne ut av referatene. Vi i småklubbene landet over har ikke svært meget å meddele utenverdenen om virksomheten, på grunn av det sviktende filatelistiske grunnlag. De aller fleste samlere er nok general-samlere, og den filatelistiske viten begrenser seg i de fleste tilfelle til å samle merker etter hovednr. Da bruker man som kjent en katalog, samt utvalgshäfte, gjerne et som ligger med høyt prisnivå. Så undersøker man merkebilledet og frankeringsverdi, om man har det og det merke eller ikke. Det man ønsker blir tatt ut av utvalgshäftet og klebet inn i album. Det er en form for filateli som ikke er særlig ønskeverdig, men faktum er at mange i dag arbeider på denne måten, dessverre. Cand. Phil. skriver at Forbundet ikke skal være barnepike for småklubbene, men har noen høstet der hvor det ikke er sådd? Vi kan ikke si at Forbundet har holdt sin styrende hånd over de mindre klubber, vi har måttet drive arbeidet helt på egen hånd — blir det resultater, javel det er bra, men uten direktiver eller holdpunkter blir resultatet som regel dårlig. Vi i småklubbene er i villrede om hvordan saken best skal gribes an, om det er fantasien det skorter på vet ikke jeg, men retningslinjer mangler vi helt. Forbundet må kunne tre støttende til i utformingen av arbeidsprogrammer. Ifølge matrikelen for hele landet har jo Forbundet samlet de opplysninger som trenges. Samleområder til de forskjellige medlemmer er oppført, og de klubber man har inntrykk av arbeider vanskelig kunne da hjelpes med gode råd. Jeg er ikke i tvil om at Forbundet ville få mange flere henvendelser, hvis det ryktes at disse blir besvart positivt.

Forbundet har en oppgave her, selv om enkelte synes det smaker av barnepiketendenser, for vi har jo alle engang i tiden vært barn, og er vi blitt voksne mennesker uten at andre har vært med å formet oss? Og, når de mindre klubber blir lært opp til å stå på egne ben, til selv å utforme den videre utvikling, da skulle vi ha grunn til å tro at den filatelistiske horisont landet utover blir atskillig videre.

Det er ganske sikkert mange erfarne filatelister, spesielt i Oslo, som kan tre støttende til. De har jo holdt mange foredrag og kåserier. Måtte det ikke kunne la seg gjøre at disse læremestre gikk i bresjen og overtok styringen på skuten en tid, ved å stille sin viden og erfaring til disposisjon. Noen foredrag må det kunne la seg gjøre å skaffe for utsendelse til de klubber som ber om å få slike, det behøver ikke være filosofiske avhandlinger. Noen i hver klubb vil ganske sikkert være istand til å absorbere det tilsendte stoff i flere henseender, og på basis

POST
til Redaktøren

Hr. Redaktør.

I nr. 10/1944 i Norsk F.T. angriper Cand. Phil. småklubbens måte å drive arbeidet på. Bl. a. påpeker han unnlåtelsen av å sende møtereferater til tidsskriftet. Jeg kan ikke si å være helt enig i hans synspunkter. Som forholdene er innen filatellien no under krigstiden, med alle de vansker

herav bygge videre. Dette vil snart kunne utvides til å omfatte enda flere medlemmer og snart glir det hele av seg selv. Og, ikke det minst viktige, hvor meget lettere ville det ikke være å drive de respektive junioravdelinger, å vedlikeholde interessen hos de yngre, som skal tre inn i de respektive senioravdelinger landet over.

Generalsamler.

*

Hr. Redaktør.

Det virker både pussig og selvmotsigende når forfatteren av artikkelen Hemmelighetskremmeri i nr. 7—8 undertegner seg med et pseudonym. Det slo meg også at de sterke skjelsord har fått altfor stor adresse og brukes litt for lett vint i vår fredelige hobbys tidsskrift. Fullt så enkel er saken ikke.

Jeg så nylig i et av O.F.K.s byttehefter noen ubrukte 20-øres heftemerker, nr. 26 I, utbudt for kr. 0,50 pr. stk., hvilket er verdiansettelsen i Nk. 44. Men katalogkomiteen har under sin vurdering neppe visst at disse merker den dag i dag kan kjøpes i hefter på alle postkontorer. Og hvis bytteheftets eier har vært oppmerksom på dette og søker å utnytte sin «oppdagelse» på denne måte, kan en kanskje spandere ordet kremmersjel på ham, hvis en gidder. Men jeg er ikke sikker på at alle de tilfeller cand. phil. nevner kommer i samme klasse. Han glemmer at den sport og den spenning som er viktige drivkrefter i vår hobby kan ha spillet en like stor rolle for «hemmelighetskremmerne» som håpet om økonomisk utbytte. Vi kan, gudbedre, ikke alle håpe å høste ære som en Justus Anderssen eller Johs. Jellestad. Men filatelen er også for andre de skjulte muligheters land, og utsikten til en liten ekstra oppmuntring av økonomisk art — som regel vel til beste for vår kjære samlings forbedring — kan ansjone både øyet og interessen, og i det lange løp bli til gagn for filatelen allikevel. Selv om den også fører med seg den offisielt foraktede fluelortfilateli. Til noen kremmersjeler unnskyldning og oppmuntring kan det vel også tjene at vi i vår filatelistiske litteratur så å si er flasket opp med historier om den lykke, særlig av økonomisk art, som enkelte heldige har gjort med sine funn, og andre — uheldige — har gått glipp av. Tenk videre på det lille eventyr som må ligge bak hver av de verdifulle varianter oppført bare i Nk., hvor den økonomiske gevinst sikkert ikke alltid er gått til den som fortjente den best. Og for å ta et konkret eksempel, tenk på historien om den gule 3 sk. banco som går igjen med visse mellomrom, seinest i det nummer av tidsskriftet hvor den artikkel jeg her behandler finnes. Selv cand. phil. kan neppe fri seg fra et lite snev av medlidenhet med oberst Backmann, først og framst fordi han ikke kunde ha filatelistens glede av et slikt funn naturligvis, men dernest og kanskje enno mer fordi han ikke satt på merket noen år og undersøkte mulighetene før han slapp det fra seg. Jeg kjenner ikke engang av navn noen av de «oppdagere» artikkelen nevner og har aldri heller selv hatt noe økonomisk utbytte av min filateli, tvertimot. Jeg forsvarer selvsagt heller ikke uærlighet i noen form, eller usympatisk lureri som i det eksempel jeg nevnte. Men jeg tror de fleste av oss mindre gjerne vil høste medlidenhet som den svenske oberst og se andre høste profit-

ten, enn selv å føle litt ekstra spenning med muligheten for en økonomisk gevinst attpå. Jeg skal villig tilstå at jeg gjerne skulde være med på et hyggelig juleeventyr à la det som «kremmerne» V. Dunér og Witzøe laget, slik som de to sistnevnte har fortalt det i Norsk F.T. nr. 11—12 for 1943 i historien om «De omvendte V-ene». Og møte cand. phil.s isnende kulde med et smil.

Arne Bøhn.

*

Merkene fra Spitsbergen

I anledning av artikkelen i nr. 9 om merkene fra Spitsbergen, skriver ark. Einar Osc. Schou, til oss:

„Ad Merkene fra Spitsbergen.

Jeg tror Stian Sanness har rett i sin påstand om at de eneste postalt anvendte merker fra Spitsbergen er de av ham nevnte merker 10 og 20 øre med innskrift «Spidsbergen».

Imidlertid syns jeg det har sin interesse også å ta med de øvrige Spidsbergen- eller Spitsbergen-merker og jeg vil derfor komplettere hr. Røsholms katalog over disse i tidsskriftets nr. 9/1944 med de merker, jeg har, som ikke er oppført.

Min katalogisering av Spidsbergen-merkene blir med en mindre forandring omtrent den samme som hr. Røsholms, se nedenstående oppstilling. Enkelte feil er rettet.

Einar Osc. Schou.»

Utgave I:

1. 10 øre brunt, Spidsbergen, tg. 11½. — Isbjørn og skytter.
2. 20 » rødt, Spidsbergen, tg. 11½. — Isbjørn og skytter.
3. 5 » på 20 øre rødt, Spidsbergen, tg. 11½. — Isbjørn og skytter.
4. 5 » blått, Spitsbergen, tg. 10½. — Isbjørn og skytter.

Utgave II: utgitt av konsul M. Gjæver, Tromsø.

5. 5 øre grønt, Spitsbergen, tg. 11½. — Landskap og isbjørn.
6. 10 » rødt, Spitsbergen, tg. 11½. — Landskap og isbjørn.
7. 20 » blått, Spitsbergen, tg. 11½. — Landskap og isbjørn.

Utgave III:

8. 5 øre grågrøn, Spitsbergen, tg. 11½. — Virgo Bay.
9. 10 » blållilla, Spitsbergen, tg. 11½. — Fanget hval.
10. 20 » lysebrunt, Spitsbergen, tg. 11½. — Isbjørn og hund.

Utgave IV:

11. 10 øre blått, Spitsbergen, tg. 11½. — Isbjørn i skjold.

Utgave V:

12. 5 øre brunt på grønt, Spidsbergen, tg. 11½. — Landskap og isbjørn.
13. 10 » svart på brunt, Spidsbergen, tg. 11½. — Landskap og isbjørn.

Kjenner ikke til andre verdier av utgave V.

Utgave VI:

14. 10 øre stålblå, Polarpost, tg. 11½. — Sel.

Ekspertter, autoriserte av

NORSK FILATELISTFORBUND

Fra formannen i Ekspertutvalget, hr. Johs. Jellestad, har Forbundet fått oversendt Ekspertutvalgets «Vedtak om frimerke-sakkyndige, autoriserte av N.F.». Styret har enstemmig godkjent disse regler som gjengis nedenfor.

Oslo, 9. oktober 1944.

NORSK FILATELISTFORBUND,

Per Gellein.

*

Vedtak om frimerke-sakkyndig, autoriserte av N. F.

A. Betingelser for autorisasjon av sakkyndige.

1. N.F. kan autorisere ethvert medlem av en forbundsklubb som sakkyndig for større eller mindre områder innen filatelen når vedkommende kan dokumentere:
 - a. å ha et plettfritt rykte, og
 - b. å ha tilstrekkelige kunnskaper, erfaringer og sammenlikningsmaterieell, samt ha adgang til kvartslampe.
2. N.F.s autorisasjons-utvalg meddeler i henhold til etterfølgende betingelser tillatelse til å gjøre bruk av betegnelsen:
Autorisert av N.F. som sakkyndig

for

- a. Denne betegnelse kan og bør anvendes av den sakkyndige på hans brevark, stempler, m. m.
- b. Tillatelsen og autorisasjonen kan av autorisasjonsutvalget trekkes tilbake når som helst ved rekommandert brev.
3. Utenom anskaffelsen av de nødvendige stempler, der i tilfelle oppsigelse skal tilstilles N.F. mot refundering av deres kostnad, er overtagelsen av autorisasjonen ikke forbundet med noen utgifter. Dog må erklæringen til N.F. være undertegnet.
 - a. Tilskudd eller godtgjørelse blir ikke ydet av N.F. i noen form.
 - b. N.F. fralegger seg ethvert ansvar som måtte oppstå ved undersøkelser, avslag, avgjørelser og dermed følgende divergenser.
4. Sakkyndige, som også overtar garanti, må uoppfordret hvert år tilstille autorisasjonsutvalget depositum eller premiekvittering for ansvarspolise.

B. Den sakkyndiges forhold.

1. Ved alle undersøkelser som foretas av N.F. eller de autoriserte sakkyndige gjelder følgende bestemmelser:

- a. Ved alle prøver med hensyn til ekthet og tilstand gis avgjørelsen etter beste skjønn og med god samvittighet. Avgjørelsen tas bare i forsvarlige tilfelle og uten ansvar. Merker som blir kjent ekte får på baksiden det dertil bestemte tegn som gjengir den sakkyndiges fulle navn.
- b. Utover dette overtar enkelte sakkyndige erstatningsansvar for sine avgjørelser. Dvs. i tilfelle en sådan sakkyndig kan påføres en feilavgjørelse, yter denne full erstatning i et likeværdig merke eller betaling i gjeldende markedspris. (For norske merkers vedkommende: Siste utgave av Norgeskatalogen med eventuelt tillegg eller rabatt som gjelder i handelen.) De områder som den sakkyndige overtar sådan garanti for merkes med «GAR» i listen over sakkyndige. Garantien gjelder merkets ekthet eller påtrykk, ikke merkets kvalitet. Garantien varighet er garantistens liv og der kan ikke reises noe krav mot hans etterkommere.

2. Den sakkyndige kan nekte å gi stempel på merke innsendt til prøvning uten å oppgi grunn, men han er forpliktet til på forlangende å redegjøre for sin grunn overfor autorisasjonsutvalget. Mindreverdige merker — spesielt merker som på grunn av farge, vannmerke, trykk osv. kan forveksles med bedre, eller ved forfalsking kan oppvurderes — bør ikke forsynes med den sakkyndiges stempel. Denne avgjørelse tar alltid den sakkyndige selv. Som «ikke prøvbare» kan returneres merker som er særlig fett stemplet, tilsmurt med sverte, blasse eller oppfriskete, skitne eller på annen måte tilrasket (påfarget papir etc.).
3. Verdiansettelser og betenknninger over forlangte priser må den sakkyndige ikke påta seg.
4. Den sakkyndige har plikt til å levere inn til N.F. mottatte merker som han finner mistenkelige eller falske og å gi innsenderen beskjed herom. N.F. kan inn dra sådanne merker for å bekjempe forfalskninger, og må i så fall gi innsenderen beskjed herom.
5. Avgjørelser og uttalelser etter endt undersøkelse uttrykkes i overensstemmelse med de «begrepsbestemmelser» som N.F. har godtatt.
6. Ved eventuelle uoverensstemmelser forplikter såvel innsenderen som den sakkyndige seg til å respektere den avgjørelse som N.F. tar.
7. For grunnleggende spørsmål, uopplarte undersøkelser, prinsippavgjørelser etc. nedsetter N.F. en øverste sakkyndigkomite på 3 eller 5 medlemmer, eventuelt tiltrådt av utenforstående sakkyndig, som da tar avgjørelsen.

8. Den sakkyndiges stempel skal utføres i stål og inneholde hans navn (forboksstaver på fornavn og fullt etternavn og under navnet NORGE) i små bokstaver. Gummistempel godtas ikke. Monogram- eller tegnstempler anerkjennes ikke i sin alminnelighet som sakkyndig-stempler, men må oppfattes som eiendomsmerker eller opprinnelsesbevis.

- a. Tidligere tildelte eller benyttede prøvningsstempler beholder sin gyldighet, men bør suppleres med godkjent stillingsstempel, da stemplets stilling no er avgjørende for hva det innebærer.
 - b. Fargen for prøvningsstemplet holdes i svart eller rødt — etter erfaring. Ved merker på særlig tynt papir bør stemples meget forsiktig, helst ved flere avtrykk av stemplet på annen plass før det anbringes på merket. Det kan forekomme at stemplet slår igjennom eller gir «pregetrykk», men den sakkyndige kan ikke holdes ansvarlig for dette.
9. Prøvningsstemplet anbringes på i alt 15 forskjellige måter i henhold til omstående mønster.

Følgende tilsatstegn skal alltid anbringes:

- a. Utvilsomt falske merker skal forsynes med «FALSK» og navnestempel bare på skrå gjennom «FALSK».
- b. Nytrykk og ettertrykk, også offisielle forsynes med «REPRINT».
- c. Merker som i henhold til offisiell ordre eller tillatelse er avstemplet etter merkenes kurseringstid, eventuelt med tilbakedatert stempel merkes med
- d. Merker som er stemplet med et ikke-postalt stempel, (f. eks. fiskalt) skal merkes med
- e. For blekkannulleringer skal brukes tegnet Ved fjernet annullering (blekk eller stempel) skal navnestempel ikke brukes, men bare tegnet et merke stempel og fjernet blekkannullering brukes både navnestempel og tegnet
- f. Mer eller mindre beskadigete, forbedrete, forskjønnete og/eller restaurerte merker forsynes med «REP» ovenfor navnestemplet som beholder sin stilling, men settes høyere opp fra grunnlinjen jo større defekten er.

Ettergummierte merker forsynes med «GUM» midt på merkets grunnlinje uten navnestempel. Se mønster.

10. N.F. kan i spesielle tilfelle inndra utilstrekkelig kjennetegnet forfalskninger, forbedringer uten anmerkninger etc. uten motytelse, men mot kvittering. Den sak-

kyndige skal om mulig med angivelse av eier og opprinnelse straks oversende den- slags til N.F.

C. Salærberegning.

Som gebyr blir i alminnelighet å beregne 2% av den til enhver tid gjeldende siste utgave av Norgeskatalogen for norske merkers vedkommende, og for andre lands merker av gjeldende handelspris.

For spesielle områder og eventuell overtagelse av erstatningsgaranti kan høyere honorar kreves.

Vedrørende sjeldne stempler, brev, blokker, halveringer etc. beregnes gebyret etter handelsverdien.

Minimumsgebyr er kr. 2,00.

For serieundersøkelser og større samleposter kan gebyret reduseres etter avtale.

Portoutlegg tillegges gebyret såframt frankert returkonvolutt ikke medfølger forsendelsen.

- a. Ønskes utenom avgjørelsen også bevis, foto, fotokopi etc. skal disse ekstraomkostninger tillegges gebyret, hvortil også kan legges et bevis-gebyr.
- b. De gebyrer og tilgodehavender som tilkommer de sakkyndige tas i oppkrav ved tilbakesendelsen.
- c. Forandringer av gebyr og betingelser må før bruken godtas av autorisasjons-utvalget.
- d. Undersøkelser som N.F. rekvirerer av saklige grunner er fri alle avgifter og gebyrer.

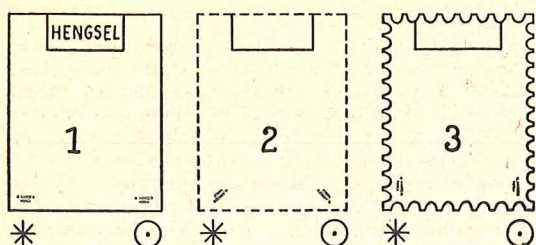
D. Innsenderens forhold.

I og med innsendelsen av merker til undersøkelse hos en autorisert sakkyndig underkaster innsenderen seg de vedtatte betingelser, enten det dreier seg om egen eller andres eiendom.

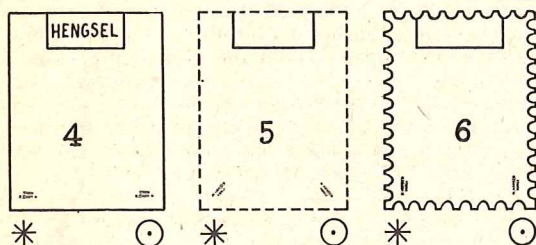
1. Om ikke forbehold er tatt, godkjenner innsenderen at angjeldende merke(r), hvis nødvendig får prøves i kaldt eller varmt vann.
2. Innsenderen forplikter seg til å gjøre rede for ervervelsen og eventuelt opprinnelsen av angjeldende objekt om den sakkyndige eller N.F. måtte ønske det, likeså om objektet tilhører en annen, på oppfordring å oppgi dennes navn.
3. Alle undersøkelser utføres hurtigst mulig uten at den sakkyndige binder seg til noen fast frist.
4. Merker som sendes til undersøkelse må, frasett ubrukte, brev, brevstykker og hel-saker, være vasket og montert. Allerede kjente prøvningsresultater så som feil og reparasjoner på innsendte merker skal oppgis. Merkene kan være forsynt med eiendomsmerke.
5. Innsendelse av merker til undersøkelse må være forsvarlig pakket og frankert, alt i overensstemmelse med postverkets regulativ. For returen må frankert konvolutt medfølge. All transportrisiko faller på innsenderen, som også må påta seg ansvaret for uforutsette hendelser.

Behandlingen av objekter hos den sakkyndige vil alltid finne sted med en ordentlig manns fulle omhu. En mer vidtgående garanti kan ikke overtas.

Når prøvningsstempelen settes på et merke skal det gjøres i overensstemmelse med nedenstående oppstilling. Merkene ses fra baksiden og hengslen markerer merkets overkant.

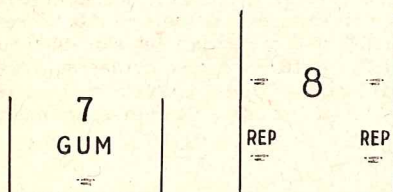
1, 2 og 3 er merker uten overtrykk.
1 = Uttaget. 2 = Gj.stykket. 3 = Tagget.

4, 5 og 6 er merker med overtrykk.
4 = Uttaget. 5 = Gj.stykket. 6 = Tagget.

* = Ubrukte merker.

○ = Stemplete merker.

7 viser stillingen av prøvningsstempelen ved merker som: Prøver o. lign., Essays, Specimen, ikke utgitte merker, forsøk, prøvetrykk, m. m.

7 viser også tegnet for ettergummierte merker, helt eller delvis. Ved siden av GUM skal navnestempel ikke brukes.

8 viser anbringelsen av prøvningsstempelen ved beskadigete merker. Stempelstillingene 1 til 6 bibeholdes, men stemples høyere opp jo større skaden er.

Stempelen REP settes over navnestempel som ellers følger anvisningen for beskadigete merker.

E. Alminnelige merknader.

1. Enhver innsender og sakkyndig forplikter seg til helt ut å samarbeide med N.F. mot falsknere og forfalskninger.
2. Innsendere og sakkyndige har plikt til å melde av til vedkommende sakkyndige hvis navnestempel forekommer på et merke og det ikke stemmer med den klassifisering stempelen innebærer.
3. Mulige forandringer av ovenstående samt utvidelser og tillegg forbeholdes.

Tegn:

Beskrivelse:

For ustemplete merker, med originalgummi, eventuelt hengsel eller hengsler.

Hvis uten gummi tilføyes u.g.

Ekte stempelen.

Etterstemplete merker: Tilbakestillet stempel anvendt etter kurseringstid, fantasistempel, selv om offentlig tilatelse eller forordning tillater..

Blekkannulleringer, også ikke postale.

Ikke postal stempelannullering. (Fiskal)

For fjernet blekkannullering.

For gjennomhulling.

For original-brevstykker med overgående stempel. Herunder formularer.

Originalbrev eller kort. Hvis pakke-kort eller postformular tilsettes FORM

Ufullstendig brev. F. eks. forstyrkke.

REPRINT Offisielle og private nytrykk og offisielle ettertrykk. Private ettertrykk er forfalskninger.

Trykk av ekte plater på ulovlig måte eller i bedragerisk hensikt er forfalskninger.

FALSK

Alle forfalskninger hele eller delvis: Falske merker, falsk påtrykk (overtrykk), falsk tagging, ekte stempel på falsk merke osv.

GUM

Anbringes på alle ettergummierte merker, også delvis.

REP

Anbringes en gang for bagatellmessige forbedringer, utbedringer, oppfrisking, rensing osv. og to ganger for grovere reparasjoner.

Bruk

Norsk Filatelistforbunds stempelvignetter

3 øre pr. stykk, hvorav 1 øre går til Norsk Postmuseum.

Fåes i «Samlerluka», hos Frimerkehandlerne og direkte fra Rambæks Trykkeri, Tollbugata 2, Oslo.

Blokker à 50 stk. kr. 1,50

Resultatet av konkurranse nr. 7

Det var rekorddeltagelse i konkurransen vår denne gangen, og det var ikke mye om å gjøre at Taggemåler'n druknet i besvarelser. Det viste seg at meningene var meget delte om i hvilken rekkefølge merkene burde komme, og merkelig nok var uenigheten størst i eldste klasse. B-klassen hadde gjennomgående de riktige besvarelsene. Det er kanskje ikke alle som er enige i den rekkefølge vi har satt opp som den beste, men vi henviser da til dagens diplomvinner i A-klassen, som sier akkurat det vi mener om rekkefølgen.

Den beste løsningen er etter vår mening, 4, 3, 2, 1, (se illustrasjonen i nr. 9). 23% av deltagerne hadde denne løsningen. Hele 43% mente at rekkefølgen burde være 4, 2, 3, 1, mens 12% ville ha rekkefølgen 2, 4, 3, 1.

Det ser altså ut til at mange juniorer foretrekker en tynn flekk på merket framfor en manglende tagg. Det mener vi altså er galt, for faktum er at et merke med en tynn flekk gir seg ut for noe annet enn det i virkeligheten er. Jeg er fullt oppmerksom på at mange juniorer setter inn merker med tynne flekker for å late som om det er prima merker fordi flekken ikke synes og det er jo faktisk et bedrageri overfor den som ser samlingen. Nei, vi holder på at en manglende tagg er å foretrekke for en tynn flekk når merkene ellers er like pene.

Som vi har gjort oppmerksom på før, kommer vi for framtiden bare til å dele ut ett diplom i hver klasse. Er det flere like gode besvarelser blir det foretatt loddrekning. Alle karakterene noteres opp for at den som er sammenlagt best i løpet av året kan få et diplom. Det vil bli utdelt ett slikt i hver klasse.

Diplomene gikk denne gang til:

Klasse A (over 16 år):

Bjarne Hansen, Gardermoen (karakter: 1,—).

Klasse B (under 16 år):

Thorvald Buch Hansen, Muségt. 99, Stavanger (karakter: 1,25).

Meget gode besvarelser var innlevert av: Nils M. Falck-Ytter, Oslo (A 1,25), Jan Tore Nordlie, Drammen (A 1,25), Per Mathismoen, Nesbyen (B 1,30), Knut Birkeland, Bergen (B 1,50), Per Wibe-Evensen, Hamar (B 1,50), Thomas Idsøe jr., Moss (B 1,50), Roald Furuseth, Heradsbygd (B 1,50), Nils-Erik Haga, Ise (B 1,50) og Peter Menz Jebsen, Kr.sand S (B 1,50).

Som dere vil se av denne listen begynner no deltagerne utenfor Oslo å gjøre seg sterkere gjeldende. Denne gangen er det bare 1 deltager fra Oslo som kommer opp i rekken blant de meget gode besvarelser.

Bjarne Hansens besvarelse lyder:

1. På første plass setter jeg uten tvil merke nr. 4. Som begrunnelse herfor vil jeg anføre at dette merke i og for seg er *feilfritt*, og det er «bare»

den stygge avstemplinga som skjemmer. Estetisk sett kommer dette merke meget langt ned blant de avbildede merker, men det er innen filateliens ikke bare er det estetiske som spiller en rolle. Det som har vel så meget å si, er at merket er feilfritt, og nettopp det er nr. 4.

2. Nest etter nr. 4 er etter min mening nr. 3 det beste merke. Det mangler jo en tagg, som betyr et betydelig minus, men likevel mener jeg at dette merke kan forsvare sin annen plass.
3. Så har vi nr. 2, som sikkert mange vil plasere lenger framme, men som jeg har latt få tredjeplassen. Merket er estetisk sett «all right», men det har en tynn flekk, som ikke kan sees på forsiden. En ekte filatelist ville ikke være tilfrets med å ha et slikt merke stående i albumet sitt. For ikke-samlere tar merket seg flott ut, men for eieren vil det være som en klamp om foten, for han vil alltid når han ser merket, vite at det er noe som ikke er i orden med det. Takke seg til å ha nr. 3 i stedet. For utenforstående vil det ovenstående synes ganske paradoksalt, men en filatelist vil forstå det.
4. Nr. 1 er uten tvil det dårligste av de avbildede merker, og en filatelist ville vegre seg for å sette dette merke inn i samlingen.

Konkurranse nr. 8

Vi lager ingen ny konkurranse denne gangen, men utsetter i stedet fristen for den konkurransen vi utskrev i forrige nummer til 15. desember. Det viser seg nemlig at når det skal skrives noe i likhet med en stil, så er det mange som trenger god tid på seg. Vi håper likevel at leserne tar seg sammen så vi kan få riktig mange gode besvarelser.

Nytt fra Hønefoss

På Hønefoss har de også sin junioravdeling, og vi har fått en melding fra klubben, gjennom seniorklubbens formann. Avdelingen har sin egen lille avis som heter Frimerket, og vil utkomme på hvert annet møte.

Litt skuffet

Taggemåler'n er litt skuffet over at ikke fler junioravdelinger har fulgt oppfordringen om å sende inn sin lille rapport om klubbens arbeid, med oppgave over styrene og helst med bilde av formannen eller hele styret. Hvor er det f. eks. blitt av Drammen, Grimstad, Bærum, Arbeidernes Filatelistklubb og alle dere andre? Vis oss no at dere lever!

Vekk med dem!

En av juniorformennene har skrevet og spurt meg hva han skal gjøre med et medlem som er blitt grepet i fusk. Han har byttet om merker

i utvalgshefter. Gutten har fått en advarsel og fortsetter som medlem uten at klubbens medlemmer har fått greie på noe.

La det være sagt med en gang at vi ikke har bruk for svindlere i filatelen. Slike gutter må ut av klubbene jo før jo heller. Men foreta dere ikke noe selv! Husk at dere bare er piker og gutter som kan komme til å dømme urettferdig. Saken må straks innrapporteres til tilsynsmannen eller til seniorklubbens styre som så får ta afære. Det kan jo være at forseelsen ikke er så grov at eksklusjon er nødvendig. Men i det store og hele er min mening at klubbene taper på å trekke på uærlige medlemmer. Det skaper bare usikkerhet.

Rettelse fra Lillehammer

Formannen i Lillehammer Filatelistklubbs Juniorgruppe gjør oss oppmerksom på at gruppen ikke ble stiftet i 1944, men 22. februar 1943.

Bytteønske

Birger Wathne, Jørstad, Vanse p. å. vil gjerne bytte til seg ubrukte norske merker etter 1940 mot danske nyheter og førstedagsbrev.

Taggemåler'n.

Stempelsamlere

Der tenkes utsendt et tillegg til stempelkatalogen snarest mulig. Stempelsamlere bes derfor velvilligst sende meddelelser om de feil eller unøyaktigheter de måtte ha funnet i katalogen og likeså om ikke oppførte stempler.

Det ville også være av interesse å få fortegninger over deres 3 ring stempler på øremerker fra ca. 1882 og utover. En vil forsøke å få istand en katalog over brevhusstempler.

Meddelelser kan sendes til klubben, redaksjonen eller til Stian Sanness, Hypotekbanken, Oslo.

„Prir“ og „Pjonusti“

Kan en eller annen fagmann fortelle meg, om disse ord skal uttales sådan på norsk? Man hører så ofte brukt «pjonusti» og i siste nr. av bladet brukes «prir» for «3». Jeg tror å ha lest et eller annet sted, at den islandske bokstav þ (en forlenget stammelinje med rundningen mere på midten enn i overkant) svarer til «th» på engelsk. Med andre ord svarende til «thjonusti» for tjeneste og «thrir» for 3. Er ikke det også litt mer sannsynlig enn pjonusti og prir, som jo hverken ligner fugl eller fisk.

Støtt.

NORSK
FILATELISTFORBUND
1931

Meddelelser fra FORBUNDET:

Ad autorisasjon av frimerkehandlere

Vår meddelelse i forrige nr. av tidsskriftet, om at det vil bli gjennomført autorisasjon av frimerkehandlere fra 1. januar 1945, har vakt stor begeistring såvel hos handlerne selv som hos samlerne.

Med den ordlyd reglene for autorisasjon hadde fått, var det litt uklart hvorledes aksjeselskaper og filialer skulle forholde seg. Vi har derfor henvendt oss til en som er kyndig i disse spørsmål og har på grunnlag av dette formet to punkter som blir å føye inn i de tidligere regler som nye punkter 5 og 6 med tilsvarende forrykning av de etterfølgende punkter.

Oslo, 10. november 1944.

NORSK FILATELISTFORBUND,

Per Gellein.

*

Bestemmelsene kommer da til å lyde:

1. Søkeren må være bosatt i Norge og må være myndig.
2. De nødvendige papirer på at man har myndighetenes tillatelse til å drive handel med frimerker må foreligge. Igangværende forretninger må dessuten framlegge kvittering for betalt omsetningsskatt, eller erklæring fra skattemyndighetene om at slik skatt er betalt for salg av frimerker i tidsrommet før 1. oktober 1944. Kan sådan ikke forelegges av firmaer som bevislig har drevet frimerkeforretning i tiden før 1. oktober 1944, kan de heller ikke meddeles autorisasjon som nytt firma.
3. Søkeren må ha vært medlem av en klubb tilsluttet Norsk Filatelistforbund eller Nordisk Filatelist Forbund i minimum to sammenhengende år.
4. Som en sikkerhet for at søkeren har de nødvendige filatelistiske kunnskaper og at hans vandel er uklanderlig må anbefaling foreligge fra styret i den klubb hvor søkeren er medlem.
Er søkeren medlem av flere klubber, skal slik uttalelse avgis av den klubb hvor søkeren er hovedmedlem.
5. I aksjeselskaper er det disponenten som søker, og eventuelt tildeles, autorisasjon på vegne av firmaet. Fratrer han som disponent, beholder han dog sin autorisasjon, mens firmaets nye disponent må søke autorisasjon etter de gjeldende regler. Har den nye disponent autorisasjon, overføres denne automatisk på firmaet.

6. Filialer kan søke autorisasjon på samme basis som aksjeselskaper, i det filialen blir å betrakte som eget firma. Her gjelder samme regler for filialbestyreren som for aksjeselskapets disponent.
7. For autorisasjon betales første gang kr. 50,—. Fornyelse må skje hvert år innen jan. måneds utgang. For fornyelse betales kr. 5,—. Hvis fornyelse ikke er skjedd innen den fastsatte frist, annulleres autorisasjonen.
8. Hvis en autorisert ved sin vandel kan sies å skade de filatelistiske interesser, kan han fratres sin autorisasjon.
9. Hvis en annullert autorisasjon ønskes gjenopptatt, må ny autorisasjon søkes på samme vilkår som ved helt ny søknad.
10. Meldinger om autorisasjon innrykkes i hvert tilfelle i Norsk Filatelistisk Tidsskrift.
Det samme gjøres med autorisasjoner som annulleres.
11. Reglementet forandres når Norsk Filatelistforbund finner det nødvendig.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag omgående. Referatutdragene må være kortfattede, og skal være Redaksjonen i hende senest 10. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

Bærum Filatelistklubb

avholdt sitt 56. møte på Løkke restaurant i Sandvika den 13. september 1944.

Formannen åpnet møtet og ønsket alle vel møtt til høstsemesteret.

Endel innkomne skriv ble referert av formannen, bl. a regnskap fra Tidsskriftet i årene 1942—43 (Risings tid). Dette framkalte en livlig debatt.

Aftenens foredragsholder, hr. Dagfinn Fossum, begynte sin serie av foredrag over emnet: «Streif fra Sambandsstaterne slik som frimerkene viser dem». Foredraget var ledsaget av lysbilder.

Til slutt opplyste formannen at den fhv. kasserer hadde gjeninntrådt i sine funksjoner, da vår noværende sådanne satt på Grini.

*

B. F. K. avholdt sitt 57. ordinære møte på Løkke restaurant 18. oktober 1944 i Sandvika.

Formannen åpnet møtet kl. 20.15 og ønsket alle vel møtt. Han leser udatert brev fra B. C. Middleton, samt sirkulære fra Grimstad F. K.'s hyttekomité, og til slutt skriv fra Forbundet angående falske 50 øres V merker med vannmerke.

Hr. Dagfinn Fossum fortsatte sitt foredrag fra forrige møte, emnet var: «Streif fra Sambandsstatenes saga slik som frimerkene viser den». Hans glimrende foredrag ble helt igjennom vellykket.

Møtet hevet kl. 22.

Muus.

Elverum Filatelistklub

Klubben holdt 12. september 1944 sitt første møte etter sommerferien under ledelse av sin nye formann tannlege H. Helgesen. Etter at den tidligere formann og stifter av klubben, redaktør Per Grambo, i april d. å. forlot Elverum, rykket tannlege H. Helgesen opp som formann.

Formannen ønsket velkommen etter ferien og takket adv. Bentsen for dennes velvilje ved å stille sitt kontor til rådighet for klubbens møter. På grunn av husmangelen har Elverum ikke kunnet danne sin egen jr.-klubb. Det ble således søkt skolestyret om tillatelse til å holde klubbens møter i et av skolens værelser. Denne søknad ble imidlertid avslått, og klubben blir derfor nødt til å holde sine møter i lokaler som tilhører medlemmene.

Det ble så bestemt å holde møter hver 3. uke i tiden framover til jul

En del skriv ble referert, bl. a. Middleton-saken.

Det ble trukket møtegevinst og auksjon ble holdt. Det ordinære møte ble så hevet og utvalgshefter ble lagt fram for salg og bytting.

*

3. oktober holdt Elverum Filatelistklubb sitt 14. møte på adv. Bentsens kontor. Formannen ønsket velkommen og gjennomgikk en del skriv til klubben.

Som forbundsrepresentant ble valgt konditor Hansen med avd.sjef Lund som varamann.

Det ble bestemt å holde neste møte på klubbens 1 års dag, 26. oktober, og en komité ble valgt for å ordne med litt ekstra i anledning dagen.

Etter auksjonen var som vanlig bytting, kjøp og salg.

*

Den 26. oktober 1944, Elverum Filatelistklubbs 1 års dag, holdtes møte i et av medlemmenes privatbolig. Ni av medlemmene var til stede, samt en gjest.

Formannen ønsket velkommen til 1 års møtet, og gjennomgikk en del skriv til klubben. Forfalskingen av 50 øres V med vannmerke ble grundig gjennomgått.

Grunnet 1 års dagen var alle auksjonsobjekter gave til klubben, og auksjonen innbrakte således til klubbens kasse kr. 49,05.

Det ordinære møtet ble kortfattet, da kaffebordet stod og ventet. Det ble så en gjennom hyggelig kveld rundt kaffebordet, med taler, frimerkeprat og klubbminner.

Hamar Filatelistklubb

27 medlemmer var til stede på møtet mandag 28. august under ledelse av nestformann Nordrum.

Et forslag om brevkvelder for klubbens medlemmer ble opplest. Forslaget var framsatt av Ingvald Hanssen, og det vandt tilslutning blant medlemmene. En fant det dog rådeligst å vente med å ta noen bestemmelse før formannen kommer tilbake.

Møtene vil fra no av atter holdes hver 14. dag, således at første senior-møte vil bli holdt 11. september og første juniormøte 18. september.

Klubben har fått 50 pk. kilovare som ble delt ut blant medlemmene. De som ble åpnet inneholdt imidlertid ingen sensasjon.

Møtet ble hevet kl. 23.

Bjørn Østby, sekretær.

*

Til klubbens møte på Bondeheimen den 11. september var møtt fram 13 medlemmer. Formann Gulbrandsen ledet møtet. Som nytt medlem ble opptatt hr. Werner Casperen, Vang pr. Hamar.

Innkommne skriv ble så referert og behandlet, og Middleton-saken ble opptatt på grunnlag av et stenografisk referat som ble opplest på møtet. Opplysningen ble fulgt med interesse, da mange av medlemmene hadde liten eller ingen greie på saken.

Møtet ble hevet kl. 22,30.

Bjørn Østby, sekretær.

*

Møte nr. 18 ble holdt på Bondeheimen mandag den 25. september.

Formann Gulbrandsen ønsket velkommen, og begynte med å behandle endel skriv som var kommet inn siden siste møte.

Valg av representanter til forbundets representantskap ble så foretatt. Følgende ble valgt:

1. Cato Gulbrandsen.
2. Per Omsted-Kirkeby.

Varamenn til disse ble:

1. Erling Nordrum.
2. Bjørn Østby.

Hr. Sætre Danielsen holdt et ypperlig foredrag om fly og flygingens pionerer, ledsaget av lysbilder.

Møtet ble hevet kl. 22,30. Bjørn Østby, sekretær.

*

Medlemsmøte nr. 20 ble avholdt 23. oktober. Formannen Cato Gulbrandsen, åpnet møtet kl. 8. Han hadde sørget for å få endel opplysninger angående de forskjellige kataloger som kommer ut for 1945, og medlemmene vil no få bestilt gjennom klubben den eller de kataloger de vil ha.

Per Omsted-Kirkeby viste fram sin nydelige Ungarnsamling, som var oppsatt på kartong hvor han først har tegnet fortrykk og skrevet alt av interesse med vakre typer. Samlingen vakte alles beundring, og flere av medlemmene bestemte seg til å lage sitt album etter samme mønster når det bare blir anledning dertil igjen.

Nordrum foreslo at vi til hvert møte skulde vise fram ett album for at vi skulde lære av hverandre, og for å se hvordan de andre samler.

Møtet ble hevet kl. 10 etter et hyggelig felles kaffebord. 12 medlemmer var møtt fram.

*

Bjørn Østby.

Medlemsmøte nr. 21 ble avholdt den 6. november. Formannen, hr. Gulbrandsen, åpnet møtet kl. 8 og meddelte at brevene til klubbens brevkveld den 20 d. md. hadde begynt å komme.

Endel nytt fra junioravdelingen ble referert. Sekretæren kom med endel forslag til den planlagte utstilling, og disse ble besluttet protokollert etter forslag fra formannen.

Etter en tids livlig handel, ble møtet hevet kl. ½11.

Bjørn Østby.

Moss Filatelistklubb

Møte avholdtes 3. oktober 1944 i Torgkaféen. Til stede 14 medlemmer.

1. Protokoll fra forrige møte referert.

2. Skriv fra Forbundet angående forfalskingen av 50 øre V med vannmerke.

3. Skriv fra Fr.stad Filatelistklubb som ber om opplysninger og våre erfaringer fra vår utstilling. Formannen ble anmodet om å svare.

4. Ordet ble så gitt til ingeniør Leif Murer som fortalte oss om sine iakttagelser over nr. 29 og nr. 30.

Han hadde satt opp nr. 29. Først normalt, derpå den kjente oppgraving nr. 1 i arket og til slutt en som han hadde funnet.

Likewise viste han oss nr. 30 hvor han også hadde funnet en ny oppgraving.

Jellestad i Bergen, som er blitt forevist disse ekspl., kunde opplyse at han kjenner begge oppgravinger; men at han ikke har sett oppgravingen i 30 tidligere.

Murer kom derpå fram med en hel del forskjellige oppgravinger i nr. 37, Plate II. Disse oppgravinger er såvidt vi vet ikke tidligere nevnt i Norges-Katalogen; men Murers arbeid med dette merke er enno ikke avsluttet, så noen nærmere redegjørelse kunde han ikke gi. Han bare sa at det måtte finnes mange oppgravinger i dette merke.

Til slutt ba han om å få hva de øvrige medlemmer kunde ha av nyoppdagelser i norske merker, da der skal utgis en oversikt over hva man til dato vet om våre frimerker.

Det eneste som framkom var 1 krone Kong Håkon på gult papir, hvilket ikke tidligere er nevnt i noen katalog

Hj. Krogsvoold, sekretær.

Oslo Filatelist-Klub

Møte nr. 1174 ble avholdt i Ped. Claussønsgt. 4, den 2. oktober 1944 kl. 19.30 under ledelse av formannen Arnstein Berntsen. Til stede var 99 medlemmer og 1 gjest.

Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt etter at en liten tilføyelse var gjort.

Stensdal gjorde oppmerksom på at referat fra møte nr. 1165 20. mars i år, hvor styrets resolusjonsforslag mot Bertr. C. Middehøns ble vedtatt, var utelatt i Nordisk Filatelistisk Tidsskrift.

Referenten kunde imidlertid meddele at alle referater ble sendt begge tidsskrifter samtidig og likelydende.

1 medlem ble opptatt:

834 Grosserer Harry Paulsen, Aarhus, Danmark.
Det ble referert 2 nye anmeldelser.

Livsvarige medlemmer:

584 Rolf G. Døhlie, V. Aker.
762 Konsul Johan Randulf Bull, Oslo.

Formannen refererte brev fra Postmuseet i Stockholm, som hadde oversendt klubben endel filatelistisk litteratur som takk for de kataloger etc. klubben hadde sendt Postmuseet.

Dr. Gelein hadde fått overlatt en liste fra Postverket over frankeringsmaskiner, og styret vilde bestille lister til de av medlemmene som vilde ha den.

Forslag fra Bærums Filatelistklubb om felles bytteregler for forbundsklubbene ble opplest, men formannen mente at dette eventuelt måtte avgjøres på et landsmøte.

Tannlege Rolf Grude redegjorde så for starten av Studiesirkelen. Det første møte i første serie «Det tekniske grunnlag for montering og teksting» avholdes i Peder Claussønsgt. 4, første etasje, 6. oktober kl. ½8. Tegning skjer direkte til hr. Grude, og koster kr. 10.— De derpåfølgende møter var bestemt til 27. oktober 10. november, 24. november og 8. desember.

Formannen takket tannlege Grude for den greie orientering, og ønsket ham alt hell med studiesirkelen.

Man fikk så et foredrag av formannen: «Renslighet og svindel i Filateliens». Foredraget slo meget godt an, og medlemmene applauderte sterkt, da I. I. Jacobsen takket formannen.

Etter foredraget fikk man endel diskusjon blant medlemmene. Aarøe mente at man burde få en svarteliste igjen, slik man hadde før, og Gellein meddelte at en av Grimstadklubbens forslag var å få en svartebok, og han hadde no utarbeidet en slik. Wold foreslo at medlemmene burde få se klubbens falsifikatsamling, og Engesgaard lovet å ta den med på neste møte. Stensdal gav den interessante meddelelse at det på Ørlandet var brukt endel halverte 40 og 60 øre tjenestemerker, da 20 og 30 øres merker var oppbrukt.

På Vogts forespørsel angående de nyoppdagede frimerkehandleres annonser i tidsskriftet, kunde Gellein meddele at man i sin tid hadde mottatt forslag fra Witzøe om autorisasjon av frimerkehandlere.

Forslaget er forelagt Departementet som intet har å innvende mot det.

Formannen meddelte at styret i disse dager sender ut et sirkulære i anledning av husfondauksjonen, og anmodet medlemmene om å yte gode prima objekter, til støtte for denne viktige sak.

Møtet ble hevet kl. 21.

Hein Torgersen.

Sandnes Filatelistklubb

Møte nr. 40 ble avholdt 2 november 1944 og ble åpnet kl. 8.45 av formannen. Til stede var 22 medlemmer.

Den ekstraordinære generalforsamling som var berammet til dette møte ble besluttet utsatt til neste møte, da det p. gr. a. inntrufne omstendigheter ikke hadde vært anledning til å avholde styremøte.

Det ble referert et brev fra kassereren hvori han nedlegger sitt hverv som kasserer i Sandnes Filatelistklubb. Et av medlemmene, Kluge, rettet en anmodning til formannen om en nærmere redegjørelse i denne sak, legge fram alle enkeltheter, men formannen hadde ikke noe å tilføye utover det han tidligere hadde uttalt.

Formannen på pekte sterkt at dette på ingen måte var en eksklusjon av kassereren, men kun valg av en ny kasserer som hadde større interesse for denne stilling, og som sluttet opp om klubbmøtene.

Som aftenens program skulde hver enkelt av medlemmene holde korte foredrag om: Hvilke land samler jeg? Hvorfor samler jeg disse land? Hvorfor samler jeg frimerker i det hele tatt?

Det viste seg dessverre at ingen av medlemmene hadde

forberedt seg, men flere av de improviserte foredrag var meget interessante og det viste seg at de fleste hadde samlet frimerker allerede fra sine barneår, dog for enkeltes vedkommende med kortere eller lengere opphold.

Idéen til dette program for en kveld lar vi gå videre til landets øvrige klubber, da det ganske sikkert er godt å ta til på et møte hvor en ellers mangler program.

2 nye hadde søkt om opptagelse: Arne Lütke Olsen, Stavanger og D. Oliver Johnsen, Stavanger. Begge ble enstemmig opptatt.

Ny frimerkeforfalsking. Frimerkehandler Olav Nygård, Sandnes, framviste forfalskede eksemplar av 1,50 Kr. V. Saken vil av den nystartede Sandnes Frimerkehandlerforening, bli oversendt Norsk Filatelistforbund.

Den falske V er meget dårlig ettergjort, og vil ikke volde en mere erfaren samler særlig bryderi å oppdage. Til slutt ble det avhødt en auksjon som innbrakte kr. 118,75.

Møtet slutt kl. 10,35.

Hans Pettersen.

Medlems-annonser.

På denne plass kan medlemmer få innrykket annonser på inntil 5 petittlinjer for kr. 3,00, som må betales ved bestillingen.

Stor innstikksbok ønskes kjøpt. Frimerkesamlinger kjøpes.

I. Tengesdal Øgrey, Egersund.

U.S.A. Er kjøper av samling og enkeltstykk, eventuelt bytte.

Bill. mrk. U.S.A. til dette blads eksp.

Søker ark 20 øres Grieg. Kan gi i bytte to ark 10 øres do. plus mellomlegg.

*A. Jensens Frimerkeforretning,
Thv. Meyersgt. 61, Oslo.*

Tilbud og utvalg i ubr. norske firer-blokker med marginaler ønskes.

Tannlæge Joh. Havstad, Grimstad.

Fin frimerkesamling fra hele verden selges. Katalogverdi kr. 2700,—, selges for kr. 2000,—. Mange bedre merker. Henvendelse:

*Tom Kallevig, Madserud Alle 33, Oslo.
Tlf. 58 632.*

En Russland-samling sendes interesserte til gjennomsyn, mot refr.

Tore G. Solheim, Industrigt. 60 V, Oslo.

Luftpost fra Europa med kolonier, kjøpes. Tilbud til

Reidar Østby, Slemdal. Tlf. 97 357.

Ekstratypen av nr. 67 og 77 I, oppgraveringer nr. 68 til salgs eller bytte. Gi bud eller bytteforslag.

Arne Gulbrandsen, Fjordgt. 43, Trondheim.

Ønsker kjøpe eller låne par eller flere sammenhengende, 20 øre, Norgeskatalogen nr. 39 II, for opplating/studier.

C. M. Henriksen, Fagerborggt. 40, Oslo.

Jeg trenger Frimerkekompaniets blade *type «B»*. Har De noen å overlate meg er jeg takknemlig.

Roaas, Creditbanken, tlf. 21 820.

Argentina, Etiopia og Thailand. Utvalg med merker av god kvalitet ønskes.

Hans Bj. Korsmo, Fr. Gladsgt. 22 A IV, Oslo.

Jeg søker merker fra Iran (enkeltm. og serier) Franske kol., Aserbajdsjan, Kaukasia, Armenia, Amerika samt norsk bypost. Tilbud og utvalg mottas gjerne.

Edv. Hemli, Eidsvoll.

20 kr. Svanor Sverige byttes i norske merker tilbud mottas. Ønsker De bytte Deres norske merker, billige og bedre, bytter jeg disse i bill. og bedre Skandinavia etc. Skriftlig henvendelse.

O. Jansen, Asbjørnsensgt. 1 d, Oslo.

Jeg søker Norge nr. 10, 15a, 44, 94 samt eldre norsk massevare. Byttemateriale fra Island og Finnland. Kan også gi Norge nr. 18 3 skilling rød med st. vannmerke.

Ansgar Sivertsen, Kristiansund N.

Kjøper følgende helark: 12a og b, 14b, 16 II, 17b og c, 18b, 19c og d, 21 I, 22a og b, 24 II a, 29a, 30, 31, 32, 33, 34, 39, 45c, 48a, b og c, 49 I a, 49 II, 50a og b, 54 I, 55, 59, 65, 66, 68, 73, 74, 75, 76, 82, 85a og b, 86a og b, 87a og b, 88 I og II, 89, 90, 91, 92a og b, 93, 94, 95. — Tilbud i dette tidsskrifts ekspedisjon merket «*Helark 2*».

Annonsemanuskripter

må heretter være forretningsføreren, adr. Nytorget 5, Oslo, ihende senest den 8. i hver måned.

Kjøper følgende helark: Nr. 12b, 17b, 22b, 48a, 48b, 50b, 73, 75, 76, 85a, 86b, 92a, 102a, 107, 110 I, 110 II a, 110 II b, 111, 112, 113, 168a, samt 96, 99, 100, 103, 104, 105, 109 på gullig papir. Tj.m. nr. 6b, 12, 17. Return. 1 og 2. (Nk. 1944.) — Tilbud i dette blads eksp. mrk. «Helarksamling».

Godt utvalg

i nyere norske og utenlandske serier.

E. BORGLIN, Vibes gt. 14, — Oslo.

I bytte tilbys 150 à 200 stk. Løve 5 Kr. ønsker 5 Kr. Håkon 1918. Katalogbytte.

Arvid Sivertsen Boks 316, Trondheim
(Etablert 1930)

Seks blokker av Norge nr. 102 (Frimerkeheftet). Til salgs pr. stk. kr. 10,—.

HENNING P. ENGEN

Gate XIX nr. 21 B, Bodo

Tilbyr RYLUND 1945 kr. 2,— + porto. Samlinger Polen, Østerrike, Bosnia og Tsjekkoslovakia utstykket. — Mankolister utbes.

Arne Lütke Olsen

Postboks 144, Stavanger

Kan tilby 5 kr. Sigurdsson Island 44 til 29 kr. 1 kr. til 7,50. 2 kr. Luftpost 34 til 13,50, samt Sveits luftpost 41, 2 fr. til 5 og 5 fr. til 10 kr. Alt pent stemplet. — Bestill Norgeskatalogen itide. Den ventes før jul. — Pris ca. kr. 4,25.

A. JENSENS FRIMERKEFORRETNING
THV. MEYERSGT. 61, OSLO - TELEFON 70102

Samler De Syd-Amerika?

Jeg har mange gode ting fra flere av de gode gamle stater. Også andre oversjøiske. — Forlang utvalg.

Jeg kjøper også Syd-Amerika og andre land til gode priser. Kontant eller bytte mot gode europamerker.

Holms Frimerkehandel - Ålesund
Etablert 1915

Jeg kjøper

bedre europeiske merker utgitt før 1900. Spesielt søkes: gammeltyske stater, Tyskland, Holland, Belgia, Frankrike, Østerrike, Sveits, gammelitalienske stater, Italia samt Skandinavia. Men også alle andre har interesse. Dessuten søkes tyske kolonier, og tyske og italienske besettelsesutgaver inntil 1920.

Jeg mottar gjerne utvalg eller tilbud. Skriv til meg før De selger.

Lars Vølstad

Sandnes

Medlem av SANDNES FILATELISTKLUBB

NORGESKATALOGEN 1945

Årets

Norgeskatalog vil antagelig foreligge ferdig i god tid før jul.

På grunn av papirrasjoneringen trykkes katalogen i år i et meget begrenset opplag.

Prisen er kr. 4,25.

Bestill katalogen hos Deres frimerkehandler snarest.

OSLO FILATELIST-KLUBB

FRIMERKESETT

Belgia, Tuberkulose 1942	o(8)	8,—
» Tuberkulose 1944	x(8)	18,—
» Ysaye 1937 f.d.stpl.	o(2)	2,50
Danmark, Bering kpl.	o(3)	0,75
» Kirker kpl.	o(3)	0,50
Kroatia, Ustascha III. 1944	x(3)	6,—
Ungarn, Debrecz. Univers 1938	o(6)	2,50
» Szechenyi 1941	o(5)	2,50
» Horthy 1942, 1, 2, 5 Pengø	(3)	7,—
» Røde Kors I, 1942	x(4)	6,50
» Røde Kors II, 1943 takket	x(3)	45,—
» Røde Kors II, 1943 utakket	x(3)	45,—
» Røde Kors III, 1944	x(4)	5,50
» Krigsforsorg 1943	x(8)	6,50
» Horthy Luftfond 1943	x(4)	5,50
» Julen 1943	x(3)	1,—
» Supleringsverdier 1944	x(5)	5,50
» Berømte kvinner 1944, ny	x(6)	6,—
Tyskland, Brune Band 1944	x(1)	3,75
» Derby 1944	x(2)	2,75

o = brukt, x = ubrukt. Porto ekstra. Forsk. eller etterkrav. Utvalg sendes.

Johan Ørevik

FOLDRØYHAMN